

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

L 86

Izdevums
latviešu valodā

Tiesību akti

57. sējums
2014. gada 21. marts

Saturs

I Leģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 282/2014 (2014. gada 11. marts), ar ko izveido trešo Savienības rīcības programmu veselības jomā (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1350/2007/EK ⁽¹⁾ 1
- ★ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 283/2014 (2014. gada 11. marts) par pamatnostādnēm Eiropas komunikāciju tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā, ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1336/97/EK ⁽¹⁾ 14

II Neleģislatīvi akti

REGULAS

- ★ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 284/2014 (2014. gada 21. marts), ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība 27

Cena: EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ

LV

Tiesību akti, kuru virsraksti ir gaišajā drukā, attiecas uz kārtējiem jautājumiem lauksaimniecības jomā un parasti ir spēkā tikai ierobežotu laika posmu.

Visu citu tiesību aktu virsraksti ir tumšajā drukā, un pirms tiem ir zvaigznīte.

LĒMUMI

- ★ Padomes Īstenošanas lēmums 2014/151/KĀDP (2014. gada 21. marts), ar ko īsteno Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība 30

I

(Leģislatīvi akti)

REGULAS

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 282/2014

(2014. gada 11. marts),

ar ko izveido trešo Savienības rīcības programmu veselības jomā (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1350/2007/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 168. panta 5. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ⁽¹⁾,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu ⁽²⁾,saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 168. pantu, nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis. Savienībai jāpapildina un jāatbalsta valstu veselības politika, jāstimulē sadarbība starp dalībvalstīm un jāveicina to programmu koordinācija, pilnībā ievērojot dalībvalstu atbildību par to veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu.

- (2) Lai izpildītu LESD 168. pantā noteiktās prasības, ir vajadzīgi pastāvīgi centieni. Labas veselības veicināšana Savienības līmenī ir arī neatņemama daļa no stratēģijas "Eiropa 2020 – stratēģija gudrai, ilgtspējīgai un integrējošai izaugsmei" (stratēģija "Eiropa 2020"). Ilgāk saglabājot cilvēku veselību un aktivitāti un dodot viņiem iespējas pašiem aktīvi rūpēties par savu veselību, tiks panākta labvēlīga vispārējā ietekme uz veselību, tostarp nevienlīdzības mazināšanās veselības jomā, kā arī pozitīva ietekme uz cilvēku dzīves kvalitāti, produktivitāti un konkurētspēju, vienlaikus samazinot valstu budžetiem radīto spiedienu. Atbalsts inovācijai, kas ietekmē veselību, un tās atzīšana palīdz risināt ilgtspējas problēmu veselības nozarē demogrāfisko izmaiņu kontekstā, un, lai panāktu "integrējošu izaugsmi", ir svarīgi samazināt nevienlīdzību veselības jomā. Šajos apstākļos ir lietderīgi izveidot trešo Savienības rīcības programmu veselības jomā (2014.–2020. gads) ("Programma").

- (3) Saskaņā ar Pasaules Veselības organizācijas (PVO) definīciju "veselība ir pilnīgas fiziskas, garīgas un sociālas labklājības stāvoklis, nevis vienkārši stāvoklis, kad cilvēks nejūtas slims vai novārdzis". Lai uzlabotu Savienības iedzīvotāju veselību un mazinātu nevienlīdzību veselības jomā, ir būtiski, ka galvenā uzmanība netiek vērsta tikai uz fizisko veselību. Saskaņā ar PVO datiem 40 % no gadiem, kas nodzīvoti ar invaliditāti, ir raksturīgas garīgās veselības problēmas. Garīgās veselības problēmas ir arī plaši izplatītas, ilgstošas, un tās ir iemesls diskriminācijai un ievērojami veicina nevienlīdzību veselības jomā. Turklāt ekonomikas krīze ietekmē tos faktorus, kas nosaka garīgo veselību, jo krīzes apstākļos mazinās aizsargfaktori un pastiprinās riska faktori.

- (4) Iepriekšējās Kopienas rīcības programmas sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003.–2008. gads) un veselības aizsardzības jomā (2008.–2013. gads), kas pieņemtas attiecīgi ar Eiropas Parlamenta un Padomes

⁽¹⁾ OV C 143, 22.5.2012., 102. lpp.

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 223. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra nostāja (Oficiālajā Vēstnesī vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. marta lēmums.

Lēmumu Nr. 1786/2002/EK ⁽¹⁾ un Lēmumu Nr. 1350/2007/EK ⁽²⁾ ("iepriekšējās veselības programmas"), ir novērtētas pozitīvi, atzīstot, ka to rezultātā panākti vairāki svarīgi sasniegumi un uzlabojumi. Programma būtu jāveido, pamatojoties uz iepriekšējās veselības programmās panāktajiem rezultātiem. Tajā būtu arī jāņem vērā ieteikumi, kas sniegti ārējās revīzijās un veiktajos novērtējumos, jo īpaši Revīzijas palātas tās Īpašajā ziņojumā Nr. 2/2009 ietvertie ieteikumi, saskaņā ar kuriem "laikposmā pēc 2013. gada Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai būtu jāpārskata Savienības sabiedrības veselības pasākumu tvērumus un pieeja Savienības finansējumam minētajā jomā, paturot prātā pieejamos budžeta līdzekļus un to, ka pastāv arī citi sadarbības mehānismi, kas atvieglo sadarbību un informācijas apmaiņu starp ieinteresētajām personām visā Eiropā."

- (5) Saskaņā ar stratēģijas "Eiropa 2020" mērķiem Programmas uzmanības centrā vajadzētu būt precīzi definētu mērķu un darbību kopumam, kuri nodrošina skaidru un pierādītu Savienības rīcības pievienoto vērtību, un uzsvaram uz atbalstu mazākam darbību skaitam prioritārajās jomās. Saskaņā ar subsidiaritātes principu galvenā uzmanība būtu jāpievērš jomām, kurās jārisina nepārprotami pārrobežu vai iekšējā tirgus jautājumi vai kurās sadarbība Savienības līmenī nodrošina ievērojamas priekšrocības un efektivitātes uzlabojumus.

- (6) Programmai vajadzētu būt līdzeklim, ar ko veicināt rīcību jomās, kurās ir Savienības rīcības pievienotā vērtība, ko var apliecināt, pamatojoties uz šādām darbībām: dalībvalstu labas prakses apmaiņa; atbalsta sniegšana zināšanu apmaiņas vai savstarpējas mācīšanās tīkliem; pārrobežu apdraudējumu novēršana, lai mazinātu to riskus un to radītās sekas; konkrētu ar iekšējo tirgu saistītu jautājumu risināšana jomās, kurās Savienībai ir pamatotas pilnvaras garantēt kvalitatīvus risinājumus dalībvalstīs; inovācijas potenciāla atklāšana veselības jomā; darbības, kuru rezultātā varētu izstrādāt salīdzinošās vērtēšanas sistēmu, lai varētu pieņemt apzinātus lēmumus Savienības līmenī; efektivitātes uzlabošana, novēršot līdzekļu izšķērdēšanu pasākumu pārklāšanās dēļ, kā arī finanšu resursu izmantojuma optimizācija.

- (7) Programmas īstenošanai būtu jānorit tā, lai tiktu ievēroti dalībvalstu pienākumi attiecībā uz veselības politikas noteikšanu un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu.

- (8) PVO 2009. gada Eiropas veselības ziņojumā ir noteikts, cik lielā mērā ir jāpalielina ieguldījumi sabiedrības vese-

lībā un veselības aprūpes sistēmās. Saistībā ar to dalībvalstīs tiek aicinātas savās valsts programmās kā prioritāti izvirzīt uzlabojumus veselības jomā, kā arī izmantot labāku informētību par Savienības finansēšanas iespējām veselības jomai. Tāpēc Programmai vajadzētu veicināt to, ka tās rezultāti tiek ieviesti valstu veselības politikā.

- (9) Inovācija veselības aprūpē būtu jāsaprot kā sabiedrības veselības stratēģija, kas neattiecas tikai uz tehnoloģiju sasniegumiem saistībā ar precēm un pakalpojumiem. Veicinot inovāciju ar sabiedrības veselību saistītos intervences pasākumos, profilakses stratēģijās, veselības aprūpes sistēmas pārvaldībā un veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanā un sniegšanā, tostarp veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumos, var uzlabot sabiedrības veselības rādītājus un pacientu aprūpes kvalitāti, reaģēt uz neatrisinātām vajadzībām, kā arī stiprināt ieinteresēto personu konkurētspēju un uzlabot veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes rentabilitāti un ilgtspēju. Tāpēc Programmai vajadzētu veicināt brīvprātīgu inovācijas ieviešanu veselības jomā, ņemot vērā Eiropas Savienības veselības aprūpes sistēmu kopējās vērtības un principus, kā izklāstīts Padomes 2006. gada 2. jūnija secinājumos ⁽³⁾.

- (10) Programmai – jo īpaši ekonomikas krīzes apstākļos – būtu jāpalīdz novērst nevienlīdzību veselības jomā un veicināt taisnīgumu un solidaritāti, īstenojot dažādiem mērķiem paredzētās darbības, kā arī veicinot un atvieglojot labas prakses apmaiņu.

- (11) Atbilstīgi LESD 8. un 10. pantam Savienībai jāsekmē vienlīdzība starp vīriešiem un sievietēm un jātiecas novērst diskrimināciju. Tāpēc visās Programmas darbībās būtu jāintegrē dzimumu līdztiesības un diskriminācijas novēršanas mērķi.

- (12) Pacienti, cita starpā uzlabojot zināšanas par veselību, ir jābūt iespējai proaktīvāk uzraudzīt savu veselību un pārvaldīt savas veselības aprūpi, novērst sliktu veselības stāvokli un izdarīt apzinātu izvēli. Vajadzētu optimizēt veselības aprūpes darbību un sistēmu pārredzamību, kā arī uzticamas, objektīvas un lietotājam viegli izmantojamas informācijas pieejamību pacientiem. Veselības aprūpes iestādēm būtu jāsaņem informācija, izmantojot atgriezenisko saiti un saziņu ar pacientiem. Ir svarīgi atbalstīt dalībvalstis, pacientu organizācijas un ieinteresētās personas, un šāds atbalsts būtu jāsaņāgo Savienības līmenī, lai efektīvi palīdzētu pacientiem, jo īpaši tiem, kuri slimo ar reti sastopamām slimībām, izmantot pārrobežu veselības aprūpi.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1786/2002/EK (2002. gada 23. septembris) par Kopienas rīcības programmas pieņemšanu sabiedrības veselības aizsardzības jomā (2003–2008) (OV L 271, 9.10.2002., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1350/2007/EK (2007. gada 23. oktobris), ar ko izveido otro Kopienas rīcības programmu veselības aizsardzības jomā (2008.–2013. gadam) (OV L 301, 20.11.2007., 3. lpp.).

⁽³⁾ Padomes secinājumi par Eiropas Savienības veselības aizsardzības sistēmu kopējām vērtībām un principiem (OV C 146, 22.6.2006., 1. lpp.).

- (13) Lai nodrošinātu veselības aprūpes sistēmu efektivitāti un pacientu drošību, ir būtiski mazināt rezistentu infekciju un veselības aprūpē iegūtu infekciju radīto slogu un garantēt iedarbīgu antimikrobiālo vielu pieejamību. Programma būtu jāizmanto, lai atbalstītu pastāvīgus centienus tādu analīzes metožu uzlabošanā, ar kurām atklāj un novērš rezistenci pret antimikrobiālajiem līdzekļiem, un lai uzlabotu sadarbību starp visiem veselības aprūpē, tostarp veterinārās medicīnas nozarē, iesaistītajiem dalībniekiem saistībā ar pasākumiem mikrobu rezistences novēršanai.
- (14) Ņemot vērā sabiedrības novecošanos, mērķtiecīgi ieguldījumi veselības veicināšanā un slimību profilaksē var palīdzēt "veselīgas dzīves gadu" skaitu un tādējādi veicināt to, ka vecāka gadagājuma cilvēki, arī novecojot, var būt veselīgi un aktīvi. Vairāk nekā 80 % priekšlaicīgas nāves gadījumu Savienībā izraisa hroniskas slimības. Izmantojot Programmu, būtu jāapzina un jāizpata uz pierādījumiem balstīti un labi paņēmieni un jāveicina to apgūšana saistībā ar rentabliem veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumiem, kas it īpaši ir vērsti pret galvenajiem riska faktoriem, proti, pret tabakas lietošanu, narkotiku lietošanu, pārmērīgu alkohola lietošanu un neveselīgiem uztura paradumiem, lieko svaru un mazkustīgu dzīvesveidu, kā arī pret HIV/AIDS, tuberkulozi un hepatītu. Efektīvi profilakses pasākumi palīdzētu uzlabot veselības aprūpes sistēmu finansiālo ilgtspēju. Darbībā ievērojot dzimumu līdztiesības aspektus, ar Programmu būtu jāpalīdz nodrošināt slimību profilaksi visos tās aspektos (primārā, sekundārā un terciārā profilakse) un visā Savienības iedzīvotāju dzīves laikā, jāpalīdz veicināt veselību un veidot veselīgam dzīvesveidam labvēlīgu vidi, ņemot vērā veselību ietekmējošus sociālus un ar vidi saistītus faktorus, kā arī konkrētu invaliditātes veidu ietekmi uz veselību.
- (15) Lai līdz minimumam samazinātu pārrobežu veselības apdraudējumu radīto ietekmi uz sabiedrības veselību, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumā Nr. 1082/2013/ES⁽¹⁾, kura var izpausties gan kā ķīmisku incidentu izraisīts masveida piesārņojums, gan kā pandēmija, līdzīgi sekām, ko nesen radīja E. coli, gripas paveids H1N1 vai SARS (smags akūts respirators sindroms), vai sekas, kas rodas arvien pieaugošās iedzīvotāju pārvietošanās ietekmē, ar Programmu būtu jāveicina stingru mehānismu un instrumentu izveide un uzturēšana nopietnu pārrobežu veselības apdraudējumu atklāšanai, novērtēšanai un novēršanai. Ņemot vērā minēto apdraudējumu būtību, ar Programmu vajadzētu atbalstīt saskaņotus Savienības līmeņa sabiedrības veselības jomas pasākumus, ar kuriem risina dažādus pārrobežu veselības apdraudējumu aspektus, pamatojoties uz sagatavotības un reaģēšanas plānošanu, rūpīgiem un uzticamiem riska novērtējumiem, kā arī spēcīgu sistēmu risku un krīžu pārvarēšanai. Saistībā ar to ir svarīgi Programmā izmantot to labumu, ko sniedz tās papildināmība ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 851/2004⁽²⁾, darba programmu infekcijas slimību apkarošanai un ar darbībām, kuras tiek atbalstītas ar Savienības pētniecības un inovācijas programmām. Īpaši centieni būtu jāvelta tam, lai nodrošinātu saskaņotību un sinerģiju starp Programmu un darbu starptautiskās veselības jomā, kuru veic saskaņā ar citām Savienības programmām un instrumentiem, kas jo īpaši paredzēti cīņai pret gripu, HIV/AIDS, tuberkulozi un citiem pārrobežu veselības apdraudējumiem trešās valstīs.
- (16) Saskaņā ar programmā veiktām darbībām vajadzētu būt iespējai attiekties arī uz tādiem pārrobežu veselības apdraudējumiem, kurus izraisa bioloģiski un ķīmiski incidenti un vides un klimata pārmaiņas. Kā noteikts Komisijas paziņojumā ar nosaukumu "Budžets stratēģijai "Eiropa 2020"", Komisija ir apņēmusies klimata pārmaiņu jautājumus iestrādāt Savienības izdevumu programmās un vismaz 20 % no Savienības budžeta novirzīt ar klimatu saistītiem mērķiem. Ar izdevumiem atbilstīgi Programmas konkrētajam mērķim, kas attiecas uz nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem, būtu vispārīgi jāveicina minēto mērķu sasniegšana, pievēršoties ar klimata pārmaiņām saistītiem veselības apdraudējumiem. Komisijai būtu jāsniedz informācija par izdevumiem Programmā, kuri ir saistīti ar klimata pārmaiņām.
- (17) Saskaņā ar LESD 114. pantu – ar tiesību aktiem, ko Savienība pieņem iekšējā tirgus izveidei un darbībai, būtu jānodrošina augsts veselības aizsardzības līmenis. Minētajā nolūkā Programmā īpašas pūles būtu jāvelta tam, lai atbalstītu darbības, kuras jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem tādās jomās kā infekcijas slimības un citi veselības apdraudējumi, cilvēku audi un šūnas, asinis, cilvēku orgāni, medicīnas ierīces, zāles, pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē un tabakas izstrādājumi un tabakas izstrādājumu reklāma, un ar kurām veicina minētajos tiesību aktos paredzēto mērķu īstenošanu.
- (18) Ar Programmu būtu jāveicina uz pierādījumiem balstītu lēmumu pieņemšana, uzlabojot ar veselību saistītās informācijas un zināšanu sistēmu, ņemot vērā attiecīgas darbības, ko veic starptautiskās organizācijas, piemēram, PVO un Ekonomiskās sadarbības un attīstības organizācija (ESAO). Minētajā sistēmā cita starpā būtu jāietver arī esošo instrumentu izmantošana un attiecīgā gadījumā

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1082/2013/ES (2013. gada 22. oktobris) par nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem un ar ko atceļ Lēmumu Nr. 2119/98/EK. Dokuments attiecas uz EEZ (OV L 293, 5.11.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 851/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (OV L 142, 30.4.2004., 1. lpp.).

standartizētas ar veselību saistītas informācijas un veselības uzraudzības rīku turpmāka pilnveidošana, ar veselību saistītu datu vākšana un analīze, atbalsts zinātniskajām komitejām, kas izveidotas ar Komisijas Lēmumu 2008/721/EK ⁽¹⁾ un Programmas rezultātu izplatīšana plašā mērogā.

- (19) Savienības politikas mērķis veselības jomā ir papildināt un atbalstīt valstu veselības politiku, sekmēt dalībvalstu sadarbību un veicināt valstu programmu saskaņošanu. Labas prakses apmaiņa ir būtisks minētās politikas instruments. Pateicoties šādai apmaiņai, valstu iestādēm vajadzētu būt iespējai izmantot citās dalībvalstīs izstrādātus iedarbīgus risinājumus, mazināt centienu dublēšanos un, veicinot inovatīvus risinājumus veselības jomā, palielināt piešķirtā finansējuma vērtību. Tādēļ Programmā vajadzētu pievērsties galvenokārt sadarbībai ar kompetentajām iestādēm, kuras atbild par veselības aizsardzību dalībvalstīs, un ar Programmu būtu jārada stimuli plašākai visu dalībvalstu līdzdalībai, kā tas ieteikts iepriekšējo veselības programmu izvērtējumos. Jo īpaši tās dalībvalstis, kuru nacionālais kopienākums (NKI) uz iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja, būtu aktīvi jā mudina piedalīties darbībās, ko līdzfinansē tās dalībvalstu kompetentās iestādes, kuras atbild par veselības jomu dalībvalstīs, vai struktūras, kam šīs kompetentās iestādes ir piešķirušas pilnvaras. Šādas darbības būtu jāuzskata par īpaši lietderīgām un ar tām būtu jā īpaši jāsteno mērķis atvieglot to dalībvalstu līdzdalību, kuru NKI uz iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja, un paplašināt šādu līdzdalību. Būtu jāapsver arī iespējas, kā turpmāk un piemēroti sniegt nefinansiālu atbalstu minēto dalībvalstu līdzdalībai šādās darbībās, piemēram, saistībā ar pieteikšanās procesu, zināšanu pārseni un īpašo zināšanu izmantošanu.

- (20) Svarīga nozīme Programmas īstenošanai vajadzīgās informācijas un padomu sniegšanā Komisijai ir nevalstiskām struktūrām un veselības jomas ieinteresētajām personām, jo īpaši pacientu organizācijām un veselības aprūpes speciālistu apvienībām. To darot, ir iespējams, ka tām var būt vajadzīgs atbalsts no Programmas, lai tās varētu darboties. Tāpēc Programmai vajadzētu būt pieejamai nevalstiskām struktūrām un pacientu organizācijām, kas darbojas sabiedrības veselības jomā un kam ir svarīga nozīme pilsoniskā dialoga procesos Savienības līmenī, piemēram, līdzdalībā konsultatīvajās grupās, un kas tādējādi veicina Programmas konkrēto mērķu sasniegšanu.

- (21) Programmai būtu jāveicina sinerģija, vienlaikus novēršot dublēšanos ar saistītām Savienības programmām un darbībām, vajadzības gadījumā veicinot pētniecības jaunatklājumu ieviešanu veselības jomā. Attiecīgajās darbībās būtu pienācīgi jāizmanto citi Savienības fondi un programmas, jo īpaši Savienības Pētniecības un inovā-

cijas pamatprogramma 2014.–2020. gadam ("Apvārsnis 2020"), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 ⁽²⁾ un to rezultāti, struktūrfondi, Nodarbinātības un sociālās inovācijas programma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1296/2013 ⁽³⁾, Eiropas Savienības Solidaritātes fonds, kas izveidots ar Padomes Regulu (EK) Nr. 2012/2002 ⁽⁴⁾,

Savienības stratēģija veselībai un darba drošībai darbā (2007. –2012. gads), Uzņēmumu un mazu un vidēju uzņēmumu konkurētspējas programma (COSME), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1287/2013 ⁽⁵⁾, Vides un klimata politikas programma (LIFE), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1293/2013 ⁽⁶⁾, Patērētāju aizsardzības programma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 1382/2013 ⁽⁷⁾, Tiesiskuma programma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1382/2013, Interaktīvas automatizētas dzīvesvides kopīgā programma, izglītības, apmācības, jauniešu un sporta programma (Erasmus+), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1288/2013 ⁽⁸⁾, Eiropas Statistikas programma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 99/2013 ⁽⁹⁾, un Eiropas Inovācijas partnerība aktīvām un veselīgām vecumdienām.

- (22) Saskaņā ar LESD 168. panta 3. punktu Savienība un dalībvalstis veicina sadarbību ar trešām valstīm un

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1296/2013 (2013. gada 11. decembris) par Eiropas Savienības Nodarbinātības un sociālās inovācijas programmu ("EaSI") un ar kuru groza Lēmumu Nr. 283/2010/ES, ar ko izveido Eiropas progresu mikrofinansēšanas instrumentu nodarbinātībai un sociālajai iekļaušanai (OV L 347, 20.12.2013., 238. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 2012/2002 (2002. gada 11. novembris), ar ko izveido Eiropas Savienības Solidaritātes fondu (OV L 311, 14.11.2002., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1287/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Uzņēmumu un mazu un vidēju uzņēmumu konkurētspējas programmu (COSME) (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1639/2006/EK (OV L 237, 20.12.2013., 33. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1293/2013 (2013. gada 11. decembris) par vides un klimata pasākumu programmas (LIFE) izveidi, un ar ko atceļ Regulu (EK) Nr. 614/2007 (OV L 347, 20.12.2013., 185. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1382/2013 (2013. gada 17. decembris), ar ko izveido programmu "Tiesiskums" laikposmam no 2014. gada līdz 2020. gadam (OV L 354, 28.12.2013., 73. lpp.).

⁽⁸⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1288/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Savienības programmu izglītības, apmācības, jaunatnes un sporta jomā "Erasmus +" un atceļ Lēmumus Nr. 1719/2006/EK, Nr. 1720/2006/EK un Nr. 1298/2008/EK (OV L 347, 20.12.2013., 50. lpp.).

⁽⁹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 99/2013 (2013. gada 15. janvāris) par Eiropas statistikas programmu 2013.–2017. gadam (OV L 39, 9.2.2013., 12. lpp.).

⁽¹⁾ Komisijas Lēmums 2008/721/EK (2008. gada 5. augusts), ar ko izveido zinātnisko komiteju un ekspertu padomdevēju struktūru patērētāju drošības, veselības aizsardzības un vides jomā un atceļ Lēmumu 2004/210/EK (OV L 241, 10.9.2008., 21. lpp.).

kompetentajām starptautiskajām organizācijām veselības jomā. Tāpēc vajadzētu būt iespējai Programmā piedalīties trešām valstīm, jo īpaši valstīm, kas pievienojas, kandidātvalstīm un potenciālajām kandidātvalstīm, kas gūst labumu no pirmspievienošanās stratēģijas, Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA)/Eiropas Ekonomiskās zonas (EEZ) valstīm, kaimiņvalstīm un valstīm, uz kurām attiecas Eiropas kaimiņattiecību politika (EKP), kā arī citām valstīm saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz kāds divpusējs vai daudzpusējs nolīgums.

- (23) Lai palīdzētu īstenot Programmas mērķus, vajadzētu veicināt atbilstīgu attiecību veidošanu ar tām trešām valstīm, kuras Programmā nepiedalās, – ņemot vērā visus attiecīgos nolīgumus starp šīm valstīm un Savienību. Tas varētu ietvert Savienības organizētus pasākumus veselības jomā vai darbības, ko papildus pasākumiem, kurus finansē no Programmas līdzekļiem, veic trešās valstis savstarpējas ieinteresētības jomās; taču tam nevajadzētu ietvert finansiālu atbalstu, ko piešķir saskaņā ar Programmu.
- (24) Lai maksimāli palielinātu Savienības un starptautisko pasākumu efektivitāti un lietderību un lai īstenotu Programmu, būtu jāattīsta sadarbība ar attiecīgām starptautiskajām organizācijām, piemēram, Apvienoto Nāciju Organizāciju un tās specializētajām aģentūrām, jo īpaši PVO, kā arī ar Eiropas Padomi un ESAO.
- (25) Programmai vajadzētu darboties septiņus gadus, lai tās darbības laiku pieskaņotu daudzgadu finanšu shēmas laikposmam, kā izklāstīts Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013 ⁽¹⁾. Ar šo regulu nosaka visam programmas ilgumam paredzētu finansējumu, kas Eiropas Parlamentam un Padomei ir galvenā atsaucē ikgadējās budžeta procedūras laikā, kā paredzēts 17. punktā Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas leģislācijas nolīgumā (2013. gada 2. decembris) par budžeta disciplīnu, sadarbību budžeta jautājumos un pareizu finanšu pārvaldību. ⁽²⁾
- (26) Saskaņā ar 54. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 ⁽³⁾ šajā regulā ir paredzēts juridiskais pamats Programmas īstenošanai un ar to saistītai rīcībai.
- (27) Lai nodrošinātu, ka finansiālais atbalsts, ko saskaņā ar Programmu sniedz struktūru darbības nodrošināšanai,

netiek pārtraukts, Komisijai būtu jāvar 2014. gada darba programmā uzskatīt, ka, lai segtu izmaksas, kas ir tieši saistītas ar atbalstīto darbību īstenošanu, ir tiesības saņemt finansējumu, pat ja šīs izmaksas saņēmējam radušās pirms finansējuma pieprasījuma iesniegšanas.

- (28) Lai nodrošinātu vienotus nosacījumus šīs regulas īstenošanai, izmantojot gada darba programmas, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Šīs pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ⁽⁴⁾.
- (29) Programma būtu jāīsteno, pilnībā ievērojot pārredzamības principu. Budžeta līdzekļi starp dažādiem Programmas mērķiem būtu jāsadala līdzsvaroti visā Programmas laikā, ņemot vērā iespējamās priekšrocības veselības veicināšanai. Būtu jāizraugās un ar Programmu jāfinansē atbilstīgas darbības, uz kurām attiecas Programmas konkrētie mērķi un kurām ir skaidra Savienības rīcības pievienotā vērtība. Saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 gada darba programmās jo īpaši būtu jāizklāsta būtiskie atlases kritēriji, kas piemērojami potenciālajiem finansējuma saņēmējiem, lai nodrošinātu, ka finansiālā un darbības ziņā tie spēj īstenot tos pasākumus, kuri tiek finansēti no Programmas līdzekļiem, un ka – attiecīgā gadījumā – tiem ir pierādījumi savas neatkarības apliecināšanai.
- (30) Būtu regulāri jāuzrauga un jāizvērtē Programmas vērtība un ietekme. Izvērtējot Programmu, būtu jāņem vērā, ka tās mērķu īstenošanai vajadzīgais laikposms varētu pārsniegt Programmas darbības laiku, bet ne vēlāk kā līdz 2017. gada 30. jūnijam. Programmas darbības vidū būtu jāsaņem starpposma izvērtēšanas ziņojums, lai novērtētu Programmas tematisko prioritāšu īstenošanas stāvokli.
- (31) Lai attiecībā uz Programmu pilnībā izmantotu tās īstenošanas starpposma izvērtēšanas ziņojumā secināto un lai varētu veikt iespējamus pielāgojumus, kas nepieciešami Programmas mērķu sasniegšanai, Komisijai būtu jādeleģē pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar LESD 290. pantu nolūkā svītrot jebkādas tematiskas prioritātes, kas izklāstītas šajā regulā, vai iekļaut šajā regulā jaunas tematiskas prioritātes. Ir īpaši būtiski, lai Komisija, veicot sagatavošanas darbus, rīkotu atbilstīgas apspriešanās, tostarp ekspertu līmenī. Komisijai, sagatavojot un izstrādājot deleģētos aktus, būtu jānodrošina vienlaicīga, savlaicīga un atbilstīga attiecīgo dokumentu nosūtīšana Eiropas Parlamentam un Padomei.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽²⁾ OV C 373, 20.12.2013., 1. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

- (32) Valstu iestāžu sadarbībai ir būtiska nozīme attiecībā uz informācijas apmaiņu ar potenciālajiem pretendentiem, lai būtu iespējama vienlīdzīga dalība Programmā, un attiecībā uz Programmas īstenošanas gaitā gūto zināšanu apmaiņu ar dažādajām valsts veselības jomas ieinteresētajām personām. Tāpēc, lai atbalstītu minētās darbības, dalībvalstīm būtu jāizraugās valsts koordinācijas punkti.
- (33) Piemērojot regulu, Komisijai būtu jāapspriežas ar attiecīgajiem ekspertiem, tostarp valstu koordinācijas punktiem.
- (34) Savienības finanšu intereses būtu jāaizsargā, visā izdevumu ciklā veicot samērīgus pasākumus, tostarp novēršot, atklājot un izmeklējot pārkāpumus, veicot zaudēto, kļūdaini samaksāto vai nepareizi izlieto to līdzekļu piedziņu un – attiecīgā gadījumā – piemērojot sankcijas.
- (35) Būtu jānodrošina pāreja starp Programmu un iepriekšējām programmām, kuras tā aizstāj, jo īpaši attiecībā uz tādu Programmas pārvaldības daudzgadu pasākumu turpināšanu kā tehniskās un administratīvās palīdzības finansēšana. No 2021. gada 1. janvāra ar tehniskās un administratīvās palīdzības apropriācijām vajadzības gadījumā būtu jāsedz izmaksas, kas saistītas ar tām pārvaldības darbībām, kuras līdz 2020. gada beigām vēl nav pabeigtas.
- (36) Tā kā šīs regulas vispārējos mērķus – papildināt un atbalstīt dalībvalstu politiku, kuras mērķis ir uzlabot Savienības iedzīvotāju veselību, un radīt tai pievienoto vērtību, unmazināt nevienlīdzību veselības aprūpē, veicinot veselības saglabāšanu, sekmējot inovāciju veselības jomā, uzlabojot veselības aprūpes sistēmu ilgtspēju un pasargājot Savienības pilsoņus no nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem, – nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet šīs regulas mēroga un iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionālītātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (37) Šī regula aizstāj Lēmumu Nr. 1350/2007/EK. Tāpēc minētais lēmums būtu jāatceļ.
- (38) Ir lietderīgi nodrošināt, lai pāreja no iepriekšējās programmas veselības jomā (2008.–2013. gads) uz Programmu notiktu netraucēti un bez pārtraukuma, un ir lietderīgi šīs Programmas darbības laiku saskaņot ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013. Tāpēc šī Programma būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra,

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Programmas izveide

Ar šo regulu tiek izveidota trešā Savienības daudzgadu rīcības programma veselības jomā laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim ("Programma").

2. pants

Vispārējie mērķi

Programmas vispārējie mērķi ir papildināt, atbalstīt un radīt pievienoto vērtību dalībvalstu rīcībpolitikām, lai uzlabotu Savienības pilsoņu veselību un mazinātu nevienlīdzību veselības aprūpē, veicinot veselības saglabāšanu, sekmējot inovāciju veselības jomā, uzlabojot veselības aprūpes sistēmu ilgtspēju un pasargājot Savienības pilsoņus no nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem.

II NODAĻA

Mērķi un darbības

3. pants

Konkrētie mērķi un rādītāji

Šīs regulas 2. pantā minētos vispārējos mērķus cenšas sasniegt, izvirzot šādus konkrētos mērķus:

- 1) lai veicinātu veselības saglabāšanu, nodrošinātu slimību profilaksi un sekmētu veselīgam dzīvesveidam labvēlīgu vidi – apzināt, izplatīt un sekmēt uz pierādījumiem balstītu un labu praksi attiecībā uz rentabliem veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumiem, it īpaši vēršoties pret galvenajiem ar dzīvesveidu saistītiem riska faktoriem un galveno uzmanību pievēršot Savienības rīcības pievienotajai vērtībai.

Šo mērķi vērtē, īpaši ņemot vērā to dalībvalstu skaita pieaugumu, kuras ir iesaistītas veselības veicināšanā un slimību profilaksē, izmantojot uz pierādījumiem balstītu un labu praksi, ko īsteno ar pasākumiem un darbībām, kuras dalībvalstīs veiktas atbilstīgajā līmenī;

- 2) lai Savienības pilsoņus pasargātu no nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem – apzināt un izstrādāt saskaņotas pieejas un sekmēt to īstenošanu, lai nodrošinātu labāku sagatavotību un koordināciju ārkārtas situācijās veselības jomā.

Šo mērķi vērtē, īpaši ņemot vērā to dalībvalstu skaita pieaugumu, kuras savu sagatavotības plānu izstrādē integrē saskaņotās pieejas;

3) lai atbalstītu sabiedrības veselības spēju veidošanu un dotu ieguldījumu inovatīvās, efektīvās un ilgtspējīgās veselības aprūpes sistēmās – Savienības līmenī apzināt un izstrādāt instrumentus un mehānismus resursu – gan cilvēkresursu, gan finanšu resursu – nepietiekamības novēršanai un veicināt brīvprātīgu inovācijas apgušanu tādās jomās kā ar sabiedrības veselību saistītie intervences pasākumi un profilakses stratēģijas.

Šo mērķi vērtē, īpaši ņemot vērā sniegto ieteikumu daudzuma palielināšanos un to dalībvalstu skaita pieaugumu, kuras izmanto instrumentus un mehānismus, kas apzināti, lai palīdzētu gūt efektīvus rezultātus to veselības sistēmu darbībā;

4) lai Savienības pilsoņiem vienkāršotu piekļuvi labākai un drošākai veselības aprūpei – paplašināt piekļuvi speciālajām medicīniskajām zināšanām un informācijai par specifiskām slimībām – ārpus valsts robežām –, atvieglot pētījumu rezultātu izmantošanu un izstrādāt instrumentus, ar ko uzlabo veselības aprūpes kvalitāti un pacientu drošību, cita starpā veicot darbības, ar kurām palīdz uzlabot zināšanas par veselību.

Šo mērķi vērtē, īpaši ņemot vērā tādu Eiropas references tīklu skaita pieaugumu, kuri izveidoti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2011/24/ES⁽¹⁾ ("Eiropas references tīkli"), un ņemot vērā tādu veselības aprūpes pakalpojumu sniedzēju un speciālo zināšanu centru skaita pieaugumu, kuri piedalās Eiropas references tīklos, kā arī ņemot vērā to dalībvalstu skaita pieaugumu, kas izmanto izstrādātos instrumentus.

4. pants

Attiecināmās darbības

Programmas konkrētos mērķus sasniedz, saskaņā ar tematiskajām prioritātēm veicot darbības, kas uzskaitītas I pielikumā un kas īstenotas ar 11. pantā minētajām gada darba programmām.

III NODAĻA

FINANŠU NOTEIKUMI

5. pants

Finansējums

Ar šo nosaka, ka finansējums Programmas īstenošanai laikposmam no 2014. gada 1. janvāra līdz 2020. gada 31. decembrim ir EUR 449 394 000 pašreizējās cenās.

Gada apropriācijas piešķir Eiropas Parlaments un Padome atbilstīgi daudzgadu finanšu shēmai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2011/24/ES (2011. gada 9. marts) par pacientu tiesību piemērošanu pārrobežu veselības aprūpē (OV L 88, 4.4.2011., 45. lpp.).

6. pants

Trešo valstu līdzdalība

Šajā Programmā uz izmaksu pamata var piedalīties trešās valstis, jo īpaši:

- a) valstis, kas pievienojas, kandidātvalstis un potenciālās kandidātvalstis, kas gūst labumu no pirmspievienošanās stratēģijas, saskaņā ar vispārējiem principiem un vispārējiem noteikumiem un nosacījumiem, ko piemēro šādu valstu dalībai Savienības programmās un kas paredzēti attiecīgajos pamatnolīgumos, Asociācijas padomes lēmumos vai līdzīgos nolīgumos;
- b) EBTA/EEZ valstis saskaņā ar EEZ līguma nosacījumiem;
- c) kaimiņvalstis un valstis, uz kurām saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz attiecīgais divpusējais vai daudzpusējais nolīgums, attiecas EKP;
- d) citas valstis saskaņā ar nosacījumiem, ko paredz attiecīgais divpusējais vai daudzpusējais nolīgums.

7. pants

Intervences veidi

1. Saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 Savienības finansiālais ieguldījums izpaužas kā dotācijas, publiskais iepirkums vai jebkura cita veida intervence, kas vajadzīga Programmas mērķu sasniegšanai.

2. Dotācijas var piešķirt, lai finansētu:

- a) darbības ar skaidru Savienības rīcības pievienoto vērtību, kuras līdzfinansē kompetentās iestādes, kas atbild par veselības jomu dalībvalstīs, vai trešās valstis, kuras piedalās Programmā saskaņā ar 6. pantu, vai publiskā sektora un nevalstiskas struktūras, kas minētas 8. panta 1. punktā un kas darbojas atsevišķi vai kā sadarbības tīkls un ko pilnvarojušas minētās kompetentās iestādes;
- b) darbības ar skaidru Savienības rīcības pievienoto vērtību, kas ir nepārprotami paredzētas un pienācīgi pamatotas gada darba programmās, kuras līdzfinansē citas publiskas, nevalstiskas vai privātas struktūras, kā minēts 8. panta 1. punktā, tostarp starptautiskas organizācijas, kas darbojas veselības jomā, attiecībā uz pēdējām – attiecīgā gadījumā – neorganizējot iepriekšēju uzaicinājumu iesniegt priekšlikumus;
- c) regulas 8. panta 2. punktā minēto nevalstisko struktūru darbību, ja finansiālais atbalsts ir vajadzīgs, lai īstenotu vienu vai vairākus Programmas konkrētos mērķus.

3. Savienības izmaksātās dotācijas nepārsniedz 60 % no attiecināmajām izmaksām darbībai, kas saistīta ar Programmā izvirzīta mērķa sasniegšanu, vai nevalstiskas struktūras darbībai. Īpaša lietderīguma gadījumos Savienības ieguldījums var būt līdz 80 % no attiecināmajām izmaksām.

Šā panta 2. punkta a) apakšpunktā minētās darbības uzskata par īpaši lietderīgām inter alia tad, ja:

- a) vismaz 30 % no ierosinātās darbības budžeta tiek piešķirti dalībvalstīm, kuru NKI uz iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja; un
- b) attiecīgajā darbībā piedalās struktūras no vismaz 14 iesaistītajām valstīm, no kurām vismaz četras ir valstis, kuru NKI uz iedzīvotāju ir mazāks nekā 90 % no Savienības vidējā rādītāja.

4. Atkāpjoties no 130. panta 2. punkta Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 un pienācīgi pamatotos gadījumos Komisija 2014. gada darba programmā var uzskatīt, ka, lai segtu izmaksas, kas ir tieši saistītas ar atbalstīto pasākumu īstenošanu, ir tiesības saņemt finansējumu no 2014. gada 1. janvāra, pat ja minētās izmaksas saņēmējam radušās pirms dotācijas pieprasījuma iesniegšanas.

8. pants

Struktūras, kas ir tiesīgas saņemt dotācijas

1. Dotācijas 7. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām darbībām var piešķirt juridiski izveidotām organizācijām, valsts iestādēm, publiskā sektora struktūrām, jo īpaši pētniecības un veselības jomas iestādēm, universitātēm un augstākās izglītības iestādēm.
2. Dotācijas 7. panta 2. punkta c) apakšpunktā minēto struktūru darbībai var piešķirt struktūrām, kas atbilst visiem šiem kritērijiem:
 - a) tās ir nevalstiskas, bezpeļņas organizācijas, kas ir neatkarīgas no rūpnieciskām, komerciālām un darījumdarbības vai citām pretrunīgām interesēm;
 - b) tās darbojas sabiedrības veselības jomā, aktīvi iesaistās pilsoniskā dialoga procesos Savienības līmenī un īsteno vismaz vienu no Programmas konkrētajiem mērķiem;
 - c) tās aktīvi darbojas Savienības līmenī un vismaz pusē dalībvalstu, un tām ir līdzsvarots Savienības ģeogrāfiskais aptvērums.

9. pants

Administratīva un tehniska palīdzība

Ar Programmas finansējumu var segt arī izdevumus saistībā ar sagatavošanas, uzraudzības, kontroles, revīzijas un novērtēšanas darbībām, kas tieši vajadzīgas Programmas pārvaldībai un tās mērķu īstenošanai, jo īpaši pētījumiem, sanāksmēm, informēšanas un saziņas darbībām, tostarp vienotas saziņas darbībām attiecībā uz Savienības politikas prioritātēm, ciktāl tās ir saistītas ar Programmas vispārējiem mērķiem, un izdevumus saistībā ar IT tīkliem, kas paredzēti tieši informācijas apmaiņai, kā arī visus

citus tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumus, kas Komisijai rodas saistībā ar Programmas pārvaldību.

IV NODAĻA

ĪSTENOŠANA

10. pants

Īstenošanas metodes

Komisija ir atbildīga par Programmas īstenošanu saskaņā ar Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 noteiktajiem pārvaldības veidiem.

11. pants

Gada darba programmas

1. Komisija īsteno Programmu, izveidojot gada darba programmas saskaņā ar Regulu (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012 un šīs regulas II pielikumā izklāstītajiem kritērijiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem gada darba programmas, kurās it īpaši norāda veicamās darbības, tostarp finanšu līdzekļu indikatīvo piešķirumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 17. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Īstenojot Programmu, Komisija kopā ar dalībvalstīm nodrošina atbilstību visām attiecīgajām tiesību normām par personas datu aizsardzību un vajadzības gadījumā ievieš mehānismus, lai nodrošinātu šādu datu konfidencialitāti un drošību.

12. pants

Saderība un papildināmība ar citiem politikas virzieniem

Komisija sadarbībā ar dalībvalstīm nodrošina vispārēju saderību un papildināmību starp Programmu un citiem Savienības, tostarp attiecīgo Savienības aģentūru, politikas virzieniem, instrumentiem un darbībām.

13. pants

Uzraudzība, novērtēšana un rezultātu izplatīšana

1. Komisija ciešā sadarbībā ar dalībvalstīm uzrauga Programmas darbību īstenošanu, ņemot vērā tās mērķus un rādītājus, tostarp pieejamo informāciju par to izdevumu summu, kuri saistīti ar klimata jautājumiem. Komisija par to ziņo 17. panta 1. punktā minētajai komitejai un informē Eiropas Parlamentu un Padomi.

2. Dalībvalstis pēc Komisijas pieprasījuma iesniedz pieejamo informāciju par Programmas īstenošanu un ietekmi. Šādi informācijas pieprasījumi ir samērīgi, un ar tiem neizraisa nekādu lielu administratīvā sloga palielināšanos dalībvalstīm.

3. Programmas darbības vidū, bet ne vēlāk kā 2017. gada 30. jūnijā, Komisija sagatavo un Eiropas Parlamentam un Padomei iesniedz starpposma izvērtēšanas ziņojumu par Programmas mērķu sasniegšanu, stāvokli attiecībā uz I pielikumā izklāstīto tematisko prioritāšu īstenošanu, resursu izmantošanas efektivitāti un Programmas Savienības rīcības pievienoto vērtību, lai pieņemtu lēmumu par tematisko prioritāšu atjaunošanu, pārveidošanu vai apturēšanu. Starpposma izvērtēšanas ziņojumā papildus novērtē vienkāršošanas iespējas, Programmas iekšējo un ārējo saskaņotību, to, vai visi mērķi joprojām ir aktuāli, kā arī pasākumu ieguldījumu LESD 168. pantā noteikto mērķu sasniegšanā. Izvērtējumā ņem vērā rezultātus, kas gūti, izvērtējot iepriekšējās programmas ilgtermiņa ietekmi.

Starpposma izvērtēšanas ziņojumā Komisija jo īpaši norāda:

- a) ja nav iespējams īstenot un sasniegt vienu vai vairākas I pielikumā uzskaitītās tematiskās prioritātes saskaņā ar Programmas mērķiem un atlikušajā Programmas darbības laikā;
- b) vai izvērtēšanas gaitā ir atklāta viena vai vairākas konkrētas nozīmīgas tematiskās prioritātes, kas nav uzskaitītas I pielikumā, bet kas kļuvušas vajadzīgas, lai sasniegtu Programmas vispārīgos un konkrētos mērķus;
- c) iemeslus a) un b) apakšpunktā minēto secinājumu izdarīšanai.

Izvērtē Programmas ietekmi ilgtermiņā un ietekmes ilgtspēju, lai, pamatojoties uz šādu izvērtējumu, varētu pieņemt lēmumu par turpmākas programmas iespējamo atjaunošanu, pārveidošanu vai apturēšanu.

4. Komisija publicē saskaņā ar šo regulu īstenoto darbību rezultātus un nodrošina to plašu izplatīšanu, lai veicinātu veselības uzlabošanas Savienībā.

14. pants

Turpmāki pasākumi pēc starpposma izvērtēšanas ziņojuma

1. Ja starpposma izvērtēšanas ziņojumā atklāj, ka vienu vai vairākas tematiskās prioritātes nevar īstenot un sasniegt atbilstīgi Programmas mērķiem un Programmas darbības laikā, Komisiju pilnvaro līdz 2017. gada 31. augustam saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētus aktus, lai attiecīgo tematisko prioritāti vai prioritātes svītrotu no I pielikuma. Visā Programmas darbības laikā saskaņā ar 18. pantu var stāties spēkā tikai viens deleģētais akts, ar ko svītrot vienu vai vairākas tematiskās prioritātes.

2. Ja starpposma izvērtēšanas ziņojumā atklāj vienu vai vairākas konkrētas nozīmīgas tematiskās prioritātes, kas nav uzskaitītas I pielikumā, bet kas kļuvušas vajadzīgas, lai sasniegtu

Programmas vispārīgos un konkrētos mērķus Komisiju pilnvaro līdz 2017. gada 31. augustam saskaņā ar 18. pantu pieņemt deleģētu aktu, lai attiecīgo tematisko prioritāti vai prioritātes iekļautu I pielikumā. Tematiskai prioritātei jābūt sasniedzamai Programmas darbības laikā. Visā Programmas darbības laikā saskaņā ar 18. pantu var stāties spēkā tikai viens deleģētais akts, ar ko iekļauj vienu vai vairākas tematiskās prioritātes.

3. Jebkāda šāda tematisko prioritāšu svītrošana vai iekļaušana notiek saskaņā vispārējiem mērķiem un konkrētajiem mērķiem, kas izklāstīti Programmā.

15. pants

Valstu koordinācijas punkti

Dalībvalstis izraugās valstu koordinācijas punktus, kas palīdz Komisijai popularizēt Programmu un vajadzības gadījumā izplatīt Programmas rezultātus un pieejamo informāciju par Programmas ietekmi, kā minēts 13. panta 2. punktā.

16. pants

Savienības finanšu interešu aizsardzība

1. Komisija veic attiecīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka saskaņā ar šo regulu finansētu darbību īstenošanā tiek aizsargātas Savienības finanšu intereses, piemērojot aizsargpasākumus pret krāpšanu, korupciju un jebkādam citām nelikumīgām darbībām, veicot efektīvas pārbaudes un, ja tiek konstatēti pārkāpumi, piemērojot preventīvus administratīvus un finanšiālus sodus.

2. Komisijai vai tās pārstāvjiem un Revīzijas palātai ir revīzijas pilnvaras, pamatojoties uz dokumentiem un uz vietas veiktajām pārbaudēm, attiecībā uz visiem dotāciju saņēmējiem, līgumslēdzējiem un apakšuzņēmējiem, kuri saskaņā ar šo regulu ir saņēmuši Savienības finansējumu.

3. Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF) var veikt izmeklēšanu, tostarp pārbaudes uz vietas un inspekcijas saskaņā ar noteikumiem un procedūrām, kas paredzētas Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (EK) Nr. 883/2013⁽¹⁾, un Padomes Regulā (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96⁽²⁾, lai noteiktu, vai ir notikusi krāpšana, korupcija vai jebkāda cita nelikumīga

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 883/2013 (2013. gada 11. septembris) par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (OLAF), un ar ko atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1073/1999 un Padomes Regulu (*Euratom*) Nr. 1074/1999 (OV L 248, 18.9.2013., 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (*Euratom*, EK) Nr. 2185/96 (1996. gada 11. novembris) par pārbaudēm un apskatēm uz vietas, ko Komisija veic, lai aizsargātu Eiropas Kopienas finanšu intereses pret krāpšanu un citām nelikumībām (OV L 292, 15.11.1996., 2. lpp.).

darbība, kas skar Savienības finanšu intereses saistībā ar dotācijas nolīgumu vai dotācijas lēmumu, vai līgumu, ko finansē saskaņā ar šo regulu.

4. Neskarot šā panta 1., 2. un 3. punktu, sadarbības nolīgumos ar trešām valstīm un ar starptautiskām organizācijām, līgumos, dotācijas nolīgumos un lēmumos par dotācijas piešķiršanu, kas izriet no šīs regulas īstenošanas, ir iekļauti noteikumi, kuros nepārprotami ir noteiktas Komisijas, Revīzijas palātas un OLAF pilnvaras veikt šādas revīzijas un izmeklēšanu saskaņā ar to attiecīgajām kompetencēm.

V NODAĻA

PROCEDŪRAS NOTEIKUMI

17. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz komiteja. Minētā komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 nozīmē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.
3. Ja komiteja atzinumu nesniedz, Komisija nepieņem īstenošanas akta projektu un tiek piemērota Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. panta 4. punkta trešā daļa.

18. pants

Deleģēšanas īstenošana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Pilnvaras pieņemt 14. panta 1. un 2. punktā minētos deleģētos aktus Komisijai piešķir uz Programmas darbības laiku.
3. Eiropas Parlaments vai Padome jebkurā laikā var atsaukt 14. panta 1. un 2. punktā minēto pilnvaru deleģēšanu. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī vai vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošos deleģētos aktus.

4. Tiklīdz tā pieņem deleģētu aktu, Komisija par to paziņo vienlaikus Eiropas Parlamentam un Padomei.

5. Saskaņā ar 14. panta 1. un 2. punktu pieņemts deleģētais akts stājas spēkā tikai tad, ja divu mēnešu laikā no dienas, kad minētais akts paziņots Eiropas Parlamentam un Padomei, ne Eiropas Parlaments, ne Padome nav izteikuši iebildumus, vai ja pirms minētā laikposma beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju par savu nodomu neizteikt iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

VI NODAĻA

PĀREJAS UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

19. pants

Pārejas noteikumi

1. Ar Programmas finansējumu var segt arī tādas tehniskās un administratīvās palīdzības izdevumus, kas vajadzīga, lai nodrošinātu pāreju no pasākumiem, kuri pieņemti ar Lēmumu Nr. 1350/2007/EK, uz Programmu.
2. Vajadzības gadījumā apropriācijas 9. pantā paredzēto izdevumu segšanai varētu iekļaut budžetā pēc 2020. gada, lai nodrošinātu līdz 2020. gada 31. decembrim nepabeigto darbību pārvaldību.

20. pants

Atcelšana

No 2014. gada 1. janvāra atceļ Lēmumu Nr. 1350/2007/EK.

21. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 11. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

I PIELIKUMS

TEMATISKĀS PRIORITĀTES

1. **Veselības veicināšana, slimību profilakse un veselīgam dzīvesveidam labvēlīgas vides sekmēšana, ņemot vērā principu "veselība visās rīcībpolitikās"**
 - 1.1. Rentabli veicināšanas un profilakses pasākumi, jo īpaši saskaņā ar Savienības stratēģijām attiecībā uz alkoholiskajiem dzērieniem un uzturu, tostarp darbības, ar ko atbalsta apmaiņu ar labu, uz pierādījumiem balstītu praksi, lai vērstos pret riska faktoriem, piemēram, tabakas lietošanu un pasīvo smēķēšanu, pārmērīgu alkohola lietošanu, neveselīgiem uztura paradumiem un fiziskās aktivitātes trūkumu, ņemot vērā sabiedrības veselību ietekmējošu pamatfaktoru aspektus, piemēram, sociālos un vides aspektus, īpašu uzmanību pievēršot Savienības rīcības pievienotajai vērtībai.
 - 1.2. Pasākumi, ar ko papildina dalībvalstu rīcību, lai mazinātu narkotiku izraisīto kaitējumu veselībai, tostarp informējot un veicot profilakses pasākumus.
 - 1.3. Atbalsts efektīvai rīcībai, lai vērstos pret tādām infekcijas slimībām kā HIV/AIDS, tuberkuloze un hepatīts, šim nolūkam apzinot un izplatot labu praksi attiecībā uz rentabliem profilaktiskiem pasākumiem, diagnosticēšanu, ārstēšanu un aprūpi, kā arī veicinot uz pierādījumiem balstītas un labas prakses ieviešanu.
 - 1.4. Atbalsts sadarbībai un tīklu veidošanai Savienībā saistībā ar hronisku slimību, tostarp vēža, ar novecošanu saistītu slimību un neirodeģeneratīvu slimību, profilaksi un uzlabotu rīcību minēto slimību gadījumā, šim nolūkam apmaiņoties ar zināšanām, labu praksi un izstrādājot kopīgas darbības attiecībā uz profilaksi, agrīnu atklāšanu un pārvaldību (tostarp saistībā ar zināšanām par veselību un patstāvīgu pārvaldību). Turpinot uzsāktu darbu saistībā ar vēzi, tostarp attiecīgas darbības, kas ieteiktas saskaņā ar Eiropas partnerības rīcību cīņā pret vēzi.
 - 1.5. Darbības, kas jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar ko veicina to īstenošanu tādā jomā kā tabakas izstrādājumi, to reklāma un tirdzniecība. Tās var būt arī darbības, ar kurām nodrošina minēto tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu, uzraudzību un pārskatīšanu.
 - 1.6. Atbalsts ar veselību saistītās informācijas un zināšanu sistēmai, lai palīdzētu pieņemt uz pierādījumiem balstītus lēmumus, tostarp esošo instrumentu izmantošana un vajadzības gadījumā standartizētas informācijas par veselību un veselības uzraudzības rīku turpmāka pilnveidošana, ar veselību saistītu datu ieguve un analīze, kā arī Programmas rezultātu plaša izplatīšana.
2. **Savienības pilsoņu pasargāšana no nopietniem pārrobežu veselības apdraudējumiem.**
 - 2.1. Riska novērtējumu uzlabošana un riska novērtēšanas spēju trūkuma novēršana, nodrošinot papildu spējas zinātniskās kompetences jomā un pilnveidojot esošos novērtējumus.
 - 2.2. Atbalsts spēju veidošanā, lai dalībvalstīs novērstu veselības apdraudējumus, tostarp attiecīgā gadījumā sadarbība ar kaimiņvalstīm – pilnveidot sagatavotību un rīcības plānošanu, ņemot vērā pasaules mēroga iniciatīvas, vispārējas un specifiskas sagatavotības plānošanas elementus, rīcības koordināciju sabiedrības veselības jomā, neobligātas pieejas vakcinācijai; novērst arvien pieaugošu veselības apdraudējumu, ko rada globāla iedzīvotāju pārvietošanās; izstrādāt pamatnostādnes par aizsardzības pasākumiem ārkārtas situācijās, pamatnostādnes par informāciju un labas prakses rokasgrāmatas; palīdzēt veidot sistēmu brīvprātīgam mehānismam, tostarp nodrošinot optimālu vakcinācijas aptveri, lai efektīvi cīnītos pret infekcijas slimību uzliesmojumu, un sistēmu kopējam medicīnisko pretlīdzekļu iepirkumam; izstrādāt saskaņotas komunikācijas stratēģijas.
 - 2.3. Darbības, kas jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar ko veicina to īstenošanu tādās jomās kā infekcijas slimības un citi veselības apdraudējumi, tostarp tie, kurus izraisa bioloģiski un ķīmiski incidenti, vide un klimata pārmaiņas. Tās var būt arī darbības, kuru mērķis ir atvieglot minēto tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu, uzraudzību un pārskatīšanu.
 - 2.4. Atbalsts ar veselību saistītās informācijas un zināšanu sistēmai, lai palīdzētu pieņemt uz pierādījumiem balstītus lēmumus, tostarp spēkā esošo instrumentu izmantošana un vajadzības gadījumā standartizētas informācijas par veselību un veselības uzraudzības rīku pilnveidošana, ar veselību saistītu datu ieguve un analīze, kā arī Programmas rezultātu plaša izplatīšana.
3. **Atbalsts inovatīvām, efektīvām un ilgtspējīgām veselības aprūpes sistēmām.**
 - 3.1. Atbalsts brīvprātīgai dalībvalstu sadarbībai veselības aprūpes tehnoloģiju novērtēšanas jomā veselības aprūpes tehnoloģijas novērtējuma tīklā, kas izveidots ar Direktīvu 2011/24/ES. Veicināt to rezultātu ieviešanu, kuri izriet no pētniecības projektiem, ko atbalsta saskaņā ar Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads), kas pieņemta ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1982/2006/EK ⁽¹⁾, un – ilgtermiņā – darbības, kas tiks īstenotas atbilstoši pētniecības un inovācijas pamatprogrammai ("Apvārsnis 2020").

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1982/2006/EK (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007. līdz 2013. gads) (OV L 412, 30.12.2006., 1. lpp.).

- 3.2. Veicināt brīvprātīgu veselības jomas inovāciju un e-veselības ieviešanu, palielinot pacientu reģistru un citu e-veselības risinājumu savstarpēju izmantojamību; atbalstīt sadarbību e-veselības jomā Savienībā, jo īpaši attiecībā uz reģistriem un ieviešanu veselības aprūpes speciālistu vidē. Minētais mērķis veicinās ar Direktīvu 2011/24/ES izveidotā Eiropas brīvprātīgā e-veselības tīkla darbību.
- 3.3. Atbalsts veselības aprūpes darbaspēka ilgtspējai, attīstot efektīvu veselības aprūpes darbaspēka prognozēšanu un plānošanu attiecībā uz veselības aprūpes speciālistu skaitu, dzimumu līdzsvaru, darbības jomu un to, cik lielā mērā apmācība atbilst vajadzīgajām prasmēm, tostarp spējai izmantot jaunās informācijas sistēmas un citas progresīvās tehnoloģijas, pārraudzīt veselības aprūpes speciālistu mobilitāti (Savienībā) un migrāciju, sekmēt efektīvas darbā pieņemšanas un paturēšanas stratēģijas, kā arī pilnveidot spējas, pienācīgi ņemot vērā ar atkarību un iedzīvotāju novecošanu saistītās problēmas.
- 3.4. Sniegt speciālās zināšanas un dalīties ar labu praksi, lai palīdzētu dalībvalstīm, kas veic veselības aprūpes sistēmu reformas, izveidojot mehānismu speciālo zināšanu apvienošanai Savienības līmenī, lai varētu sniegt pamatotus un uz pierādījumiem balstītus ieteikumus par efektīviem un lietderīgiem ieguldījumiem un inovāciju sabiedrības veselības jomā un veselības aprūpes sistēmās. Veicināt to rezultātu ieviešanu, kuri izriet no pētniecības projektiem, ko atbalsta saskaņā ar Eiropas Kopienas Septīto pamatprogrammu pētniecībai, tehnoloģiju attīstībai un demonstrējumu pasākumiem (2007.–2013. gads), un – ilgtermiņā – darbības, kas tiks īstenotas atbilstoši pētniecības un inovācijas pamatprogrammai ("Apvāršnis 2020").
- 3.5. Atbalsts darbībām, ar ko risina veselības jautājumus novecojošā sabiedrībā, tostarp attiecīgām darbībām, kas saskaņā ar Eiropas Inovācijas partnerību aktīvām un veselīgām vecumdienām ir ierosinātas trīs jomās, proti, inovācija izpratnes vairošanā, profilaksē un agrīnā diagnosticēšanā, inovācija ārstēšanā un aprūpē un inovācija aktīvu vecumdienu un neatkarīgas dzīves veicināšanā.
- 3.6. Darbības, kas jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar ko veicina to īstenošanu medicīnas ierīču, zāļu un pārrobežu veselības aprūpes jomā. Tās var būt arī darbības, kuru mērķis ir atvieglot minēto tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu, uzraudzību un pārskatīšanu.
- 3.7. Atbalsts ar veselību saistītās informācijas un zināšanu sistēmai, lai palīdzētu pieņemt uz pierādījumiem balstītus lēmumus, tostarp esošo instrumentu izmantošana un vajadzības gadījumā standartizētas informācijas par veselību un veselības uzraudzības rīku turpmāka pilnveidošana, ar veselību saistītu datu ieguve un analīze, Programmas rezultātu plaša izplatīšana un atbalsts zinātniskajām komitejām, kas izveidotas saskaņā ar Lēmumu 2008/721/EK.
- 4. Atvieglot Savienības pilsoņu piekļuvi labākai un drošākai veselības aprūpei.**
- 4.1. Atbalsts Eiropas references tīklu sistēmas izveidei pacientiem, kuru veselības stāvokļa dēļ ir vajadzīga ļoti specializēta aprūpe un īpaša resursu vai speciālo zināšanu koncentrācija, piemēram, kā tas ir reti sastopamu slimību gadījumā, pamatojoties uz kritērijiem, kas jānosaka saskaņā ar Direktīvu 2011/24/ES.
- 4.2. Atbalsts dalībvalstīm, pacientu organizācijām un ieinteresētajām personām ar saskaņotu rīcību Savienības līmenī, lai varētu efektīvi palīdzēt pacientiem, kuri slimo ar reti sastopamām slimībām. Tas ietver references tīklu izveidi (saskaņā ar 4.1. punktu) un Savienības mēroga informācijas datubāzu un reģistru izveidi attiecībā uz reti sastopamām slimībām, pamatojoties uz kopējiem kritērijiem.
- 4.3. Stiprināt sadarbību pacientu drošības un veselības aprūpes kvalitātes jomā, cita starpā īstenojot Padomes ieteikumu (2009. gada 9. jūnijs) par pacientu drošību, tostarp veselības aprūpē iegūtu infekciju profilaksi un kontroli⁽¹⁾; organizēt labas prakses apmaiņu kvalitātes nodrošināšanas sistēmu jomā; izstrādāt pamatnostādnes un instrumentus, lai veicinātu kvalitāti un pacientu drošību; padarīt informāciju par drošību un kvalitāti pieejamāku pacientiem; uzlabot veselības aprūpes nodrošinātāju un pacientu atgriezenisko saikni un mijiedarbību.
- 4.4. Saskaņā ar rīcības plānu pret pieaugošajiem draudiem, ko rada mikrobu rezistence, uzlabot antibakteriālo preparātu piesardzīgu izmantošanu un samazināt tādu praksi, kas palielina antimikrobo rezistenci, jo īpaši slimnīcās; infekciju profilakses un kontroles nolūkā veicināt efektīvus profilakses un higiēnas pasākumus; samazināt rezistentu infekciju un veselības aprūpē iegūtu infekciju radīto slogu un nodrošināt iedarbīgu antibiotiku pieejamību.
- 4.5. Darbības, kas jāveic saskaņā ar Savienības tiesību aktiem vai ar ko veicina to īstenošanu tādās jomās kā cilvēku audi un šūnas, asinis, cilvēku orgāni, medicīnas ierīces, zāles un pacientu tiesības pārrobežu veselības aprūpē, vienlaikus pilnā mērā ievērojot dalībvalstu kompetenci un ar ētiskiem apsvērumiem saistītus lēmumus minētajās jomās. Tās var būt arī darbības, kuru mērķis ir atvieglot minēto tiesību aktu īstenošanu, piemērošanu, uzraudzību un pārskatīšanu.
- 4.6. Atbalsts ar veselību saistītās informācijas un zināšanu sistēmai, lai palīdzētu pieņemt uz pierādījumiem balstītus lēmumus, tostarp esošo instrumentu izmantošana un vajadzības gadījumā standartizētas informācijas par veselību un veselības uzraudzības rīku pilnveidošana, ar veselību saistītu datu ieguve un analīze, kā arī Programmas rezultātu plaša izplatīšana.

⁽¹⁾ OV C 151, 3.7.2009., 1. lpp.

*II PIELIKUMS***KRITĒRIJI GADA DARBA PROGRAMMU IZSTRĀDEI**

Programmas darbības laikam Gada darba programmas izstrādā saskaņā ar šādiem kritērijiem:

- ierosināto darbību nozīmība attiecībā uz 2. un 3. pantā izklāstītajiem mērķiem un I pielikumā izklāstītajām tematiskajām prioritātēm, kā arī attiecībā uz ES Veselības aizsardzības stratēģiju "Kopā par veselību";
 - ierosināto darbību Savienības rīcības pievienotā vērtība atbilstīgi I pielikumā izklāstītajām tematiskajām prioritātēm;
 - ierosināto darbību nozīmība attiecībā uz sabiedrības veselību saistībā ar veselības veicināšanu un slimību profilaksi, Savienības iedzīvotāju pasargāšanu no veselības apdraudējumiem un veselības aprūpes sistēmu darbības uzlabošanu;
 - ierosināto darbību nozīmība, lai atbalstītu Savienības tiesību aktu īstenošanu veselības jomā;
 - atbilstīgs ierosināto darbību ģeogrāfiskais pārklājums;
 - vienmērīgs budžeta līdzekļu sadalījums starp dažādajiem Programmas mērķiem, ņemot vērā iespējamās priekšrocības saistībā ar veselības veicināšanu;
 - atbilstīgs I pielikumā izklāstīto tematisko prioritāšu ietvērums.
-

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA (ES) Nr. 283/2014

(2014. gada 11. marts)

par pamatnostādņēm Eiropas komunikāciju tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā, ar ko atceļ Lēmumu Nr. 1336/97/EK

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 172. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumus ⁽¹⁾,

ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumus ⁽²⁾,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ⁽³⁾,

tā kā:

(1) Telekomunikāciju tīkli un pakalpojumi arvien vairāk kļūst par tādām infrastruktūrām, kas balstās uz internetu, un platjoslas tīkli un digitālie pakalpojumi ir savstarpēji cieši saistīti. Internets kļūst par dominējošo platformu komunikācijai, pakalpojumiem, izglītībai, līdzdalībai sociālajā un politiskajā dzīvē, kultūras saturam, uzņēmējdarbībai. Tāpēc piekļuve plaša pārklājuma, ātrgaitas, drošam internetam visā Eiropā un digitālie pakalpojumi sabiedrības labā ir būtiski svarīgi sociālajai un ekonomikas izaugsmei, konkurētspējai, sociālai iekļaušanai un iekšējam tirgum.

(2) Eiropadome 2010. gada 17. jūnijā apstiprināja Komisijas 2010. gada 26. augusta paziņojumu par Eiropas digitalizācijas programmu, kuras mērķis ir nospraust kursu, lai

maksimāli palielinātu informācijas un komunikācijas tehnoloģiju sociālo un ekonomisko potenciālu. Tās mērķis ir sekmēt pieprasījumu un piedāvājumu konkurētspējīgas ātrdarbīga interneta infrastruktūras un internetā pieejamo digitālo pakalpojumu jomā, lai panāktu patiesa digitālā vienotā tirgus izveidi, kas ir būtiska gudrai, ilgtspējīgai un iekļaujošai izaugsmei.

(3) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 1316/2013 ⁽⁴⁾ ir definēti nosacījumi, metodes un procedūras Savienības finansiālās palīdzības sniegšanai Eiropas komunikāciju tīkliem transporta, telekomunikāciju un enerģētikas nozarē. Ņemot vērā, ka Eiropas infrastruktūras savietošanas instrumenta (EISI) aptvertajās nozarēs ir līdzīgas problēmas un izredzes, ir plašas iespējas izmantot sinerģiju, tostarp apvienojot EISI finansējumu ar citiem finansējuma avotiem.

(4) Jau ir izdevies ieviest lielu skaitu pārrobežu digitālo pakalpojumu, kas ļauj Eiropas valsts pārvaldes iestādēm savstarpēji apmainīties ar datiem Savienības politikas atbalstam. Nākot klajā ar jauniem risinājumiem, ir svarīgi ņemt vērā pašreizējos risinājumus, kas īstenoti saistībā ar citām Eiropas iniciatīvām, izvairīties no darba dublēšanās un nodrošināt pieeju un risinājumu koordināciju un pielāgošanu dažādās iniciatīvās un politikas jomās, piemēram, programma ISA, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 922/2009/EK ⁽⁵⁾, programma *Fiscalis*, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1286/2013 ⁽⁶⁾, un "Apvārsnis 2020", kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1291/2013 ⁽⁷⁾. Līdzīgā kārtā ir svarīgi, lai risinājumi atbilstu atzītajiem starptautiskajiem un/vai Eiropas standartiem vai atklātām savstarpējās izmantojamības specifikācijām, jo īpaši tām, ko noteikusi Komisija saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes

⁽¹⁾ 2012. gada 22. februāra atzinums (OV C 143, 22.5.2012., 120. lpp.) un 2013. gada 16. oktobra atzinums (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts)..

⁽²⁾ OV C 225, 27.7.2012., 211. lpp., un OV C 356, 5.12.2013., 116. lpp.

⁽³⁾ Eiropas Parlamenta 2014. gada 26. februāra nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2014. gada 11. marta lēmums.

⁽⁴⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1316/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Eiropas infrastruktūras savietošanas instrumentu, groza Regulu (ES) Nr. 913/2010 un atceļ Regulu (EK) Nr. 680/2007 un Regulu (EK) Nr. 67/2010 (OV L 348, 20.12.2013., 129. lpp.).

⁽⁵⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 922/2009/EK (2009. gada 16. septembris) par Eiropas valstu pārvaldes iestāžu sadarbības risinājumiem (ISA) (OV L 260, 3.10.2009., 20. lpp.).

⁽⁶⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1286/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido rīcības programmu nodokļu sistēmu darbības uzlabošanai Eiropas Savienībā laikposmam no 2014. līdz 2020. gadam ("*Fiscalis 2020*") un atceļ Lēmumu Nr. 1482/2007/EK (OV L 347, 20.12.2013., 25. lpp.).

⁽⁷⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1291/2013 (2013. gada 11. decembris), ar ko izveido Pētniecības un inovācijas pamatprogrammu "Apvārsnis 2020" (2014.–2020. gads) un atceļ Lēmumu Nr. 1982/2006/EK (OV L 347, 20.12.2013., 104. lpp.).

Regulu (ES) Nr. 1025/2012⁽¹⁾, un citām attiecīgām specifikācijām un nostādnēm, piemēram, Eiropas sabiedrisko pakalpojumu Eiropas sadarbības sistēmai.

- (5) Eiropas tehniskie standarti nāks par labu ātrgaitas platjoslas tīklu izveidei. Ja Savienība vēlas uzņemties vadību telekomunikāciju nozarē, ir nepieciešamas Savienības pētniecības un izstrādes programmas un labāka standartizācijas procedūru uzraudzība.
- (6) Plaša mēroga izmēģinājumu projekti, ko īstenojušas vairākas dalībvalstis kopā un kam līdzfinansējums piešķirts no Konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammas⁽²⁾, piemēram, *PEPPOL*, *STORK*, *epSOS*, *eCODEX* vai *SPOCS*, ir apstiprinājuši nozīmīgākos pārrobežu digitālos pakalpojumus iekšējā tirgū, kuru pamatā ir kopēju moduļu izmantošana, kurus konsolidē ar projektu *eSENS*. Minētie izmēģinājuma projekti jau ir sasnieguši izvērsānā nepieciešamo gatavības pakāpi vai drīzumā tādu sasniegs. Pašreizējie kopīgu interešu projekti jau ir apliecinājuši Eiropas līmeņa darbības skaidru pievienoto vērtību, piemēram, tādās jomās kā kultūras mantojums (*Europeana*), bērnu aizsardzība ("Drošāks internets"), sociālais nodrošinājums (*EESSI*), bet citās jomās, piemēram, patērētāju aizsardzības jomā (*ODR*), ir izstrādāti priekšlikumi.
- (7) Runājot par digitālo pakalpojumu infrastruktūrām, moduļiem būtu jāpiešķir lielāka prioritāte nekā citām digitālo pakalpojumu infrastruktūrām, jo tie ir priekšnosacījums šo infrastruktūru izveidei. Digitālo pakalpojumu infrastruktūrām *inter alia* būtu jāveido Eiropas pievienotā vērtība un jāpanāk atbilstība pierādītām vajadzībām. Tām vajadzētu būt sasniegušām pietiekamu gatavības pakāpi, gan tehniskajā, gan ekspluatācijas aspektā, kas pierādīts sekmīgi īstenotos izmēģinājumu projektos. To pamatā vajadzētu būt konkrētam ilgtspējas plānam, lai nodrošinātu pamatpakalpojumu platformu vidēja termiņa līdz ilgtermiņa darbību arī ārpus EISI. Tādēļ saskaņā ar šo regulu piešķiramā finansiālā palīdzība, ja vien iespējams, būtu ar laiku pakāpeniski jāizbeidz un attiecīgā gadījumā jāpiesaista finansējums no citiem avotiem, kas nav EISI.
- (8) Ir svarīgi, lai digitālo pakalpojumu infrastruktūras, kas nepieciešamas juridisko prasību izpildei saskaņā ar Savie-

nības tiesību aktiem un/vai kas veido vai nodrošina moduļus, kuriem ir potenciāli nozīmīga ietekme uz Eiropas sabiedrisko pakalpojumu attīstību, tiktu finansētas, tādējādi atbalstot dažādas digitālo pakalpojumu infrastruktūras un ar laiku izveidotu Eiropas sadarbības ekosistēmu. Šajā saistībā juridiskās prasības nozīmē īpašus noteikumus, kuri pieprasa attīstīt vai izmantot digitālo pakalpojumu infrastruktūras vai panākt rezultātus, kādi iespējami vienīgi Eiropas digitālo pakalpojumu infrastruktūrās.

- (9) Projektiem *Europeana* un "Bērniem drošāks internets" kā nostabilizētām digitālo pakalpojumu infrastruktūrām finansējumu vajadzētu saņemt prioritārā kārtā. Jo īpaši būtu jānodrošina Savienības finansējuma EISI nepārtrauktība no citām Savienības programmām Padomes Regulā (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013⁽³⁾ noteiktās daudzgadu finanšu shēmas 2014.–2020. gadam pirmajos gados, lai dotu iespēju nepārtraukti un veiksmīgi turpināt sniegt pakalpojumus tādā pašā līmenī, kādu nodrošina saskaņā ar pašreizējo finansējuma shēmu. 2012. gada 10. maijā Padome uzsvēra, ka ir ļoti svarīgi nodrošināt *Europeana* projekta ilgtermiņa dzīvotspēju, tostarp pārvaldības un finansējuma ziņā⁽⁴⁾.
- (10) Būtu jānodrošina droša, iekļaujoša un pozitīva tiešsaistes vide bērniem un jauniešiem. Kā būtisks pasākums bērnu tiesību aizsardzībai un veicināšanai tiešsaistē būtu jānodrošina "Drošāka interneta" programmas darbība pēc 2014. gada. Īstenojot šo regulu, būtu finansiāli jāatbalsta Eiropas stratēģijas "Bērniem labāks internets" īstenošana Savienības un dalībvalstu līmenī, jo īpaši saistībā ar drošāka interneta centriem dalībvalstīs. Drošāka interneta centru pasākumi, tostarp izpratnes veicināšanas punkti un citi informēšanas pasākumi, palīdzības tālruņa līnijas bērniem, vecākiem un aprūpētājiem, kas sniedz padomus par to, kā bērniem labāk lietot internetu, kā arī uzticības tālruņa līnijas ziņošanai par tādu saturu internetā, kur atainota seksuāla vardarbība pret bērniem, ir būtisks elements un priekšnoteikums tam, lai minētā stratēģija gūtu panākumus.
- (11) Topošajā Savienības tiesību aktā par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū jānosaka detalizētas prasības un nosacījumi tam, lai savstarpēji tiktu atzīti galvenie veicinātājfaktori, kas šeit turpmāk saukti par digitālo pakalpojumu infrastruktūru moduļiem. Minētajā aktā tiks aptverti vairāki no vissvarīgākajiem moduļiem, piemēram, elektroniskā identifikācija un elektroniskais paraksts, kas ir daļa no šīs regulas pielikumā izklāstītajiem kopīgu interešu projektiem.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1025/2012 (2012. gada 25. oktobris) par Eiropas standartizāciju, ar ko groza Padomes Direktīvas 89/686/EEK un 93/15/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 94/9/EK, 94/25/EK, 95/16/EK, 97/23/EK, 98/34/EK, 2004/22/EK, 2007/23/EK, 2009/23/EK un 2009/105/EK, un ar ko atceļ Padomes Lēmumu 87/95/EEK un Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmumu Nr. 1673/2006/EK (OV L 316, 14.11.2012., 12. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1639/2006/EK (2006. gada 24. oktobris), ar ko izveido konkurētspējas un inovāciju pamatprogrammu (2007. līdz 2013. gads) (OV L 310, 9.11.2006., 15. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (ES, *Euratom*) Nr. 1311/2013 (2013. gada 2. decembris), ar ko nosaka daudzgadu finanšu shēmu 2014.–2020. gadam (OV L 347, 20.12.2013., 884. lpp.).

⁽⁴⁾ OV C 169, 15.6.2012., 5. lpp.

- (12) Digitālo pakalpojumu infrastruktūras, kas īstenotas saskaņā ar Lēmumu Nr. 922/2009/EK, atvieglos pārrobežu un starpnozaru elektronisko saziņu starp Eiropas valsts pārvaldes iestādēm. Tas savukārt ļaus nodrošināt būtiskus pakalpojumus tādās jomās kā, *inter alia*, elektroniska identifikācija un autentifikācija, un e-iegādes, uzņēmumu reģistru pārrobežu savstarpēja savienošana, sadarbībai pārrobežu elektroniski veselības pakalpojumi, kā arī pārrobežu sadarbība kibernetikas jomā, tādējādi sekmējot digitālā vienotā tirgus izveidi. Šāda saziņa starp pārvaldes iestādēm būs iespējama, izveidojot un/vai veicinot sadarbībai pamatpakalpojumu platformas, kuru pamatā ir pašreizējie kopējie moduļi un/vai kuras nodrošina papildu moduļus, kuri ir būtiski citu pamatpakalpojumu platformu izveidei un saistītajiem vispārējiem pakalpojumiem, kas pārrobežu digitālo pakalpojumu sniegšanas nolūkā valstu infrastruktūras sasaista ar pamatpakalpojumu platformām.
- (13) Dalībvalstīm būtu jānodrošina vietējās un reģionālās iestādes pilnībā un rezultatīvi iesaistīties digitālo pakalpojumu infrastruktūru pārvaldībā un jānodrošina, ka kopīgu interešu projektos, kuri attiecas uz e-pārvaldes pakalpojumu pārrobežu sniegšanu, tiek ņemti vērā Eiropas sadarbības sistēmas ieteikumi.
- (14) Eiropas Parlaments 2011. gada 6. jūlija rezolūcijā par platjoslu Eiropā "Ieguldījums digitālā izaugsme" ⁽¹⁾ uzsvēra, ka platjoslas pakalpojumi ir Savienības rūpniecības nozares konkurētspējas nozīmīgs faktors un tie sniedz lielu ieguldījumu Savienības ekonomiskajā izaugsme, sociālajā kohēzijā un kvalitatīvā nodarbinātībā. Lai Savienība kļūtu par jauninājumu, zināšanu un pakalpojumu mājvietu, ieguldījumi modernākajā un pret nākotni nodrošinātā tehnoloģijā ir būtiski.
- (15) Eiropas tirgus ar gandrīz 500 miljoniem cilvēku, kuriem pieejams ātrgaitas platjoslas pieslēgums, būtu dzinulis iekšējā tirgus attīstībai, kas radītu pasaulē vienreizēju lietotāju kritisko masu, visos reģionos piedāvājot jaunas iespējas un katram lietotājam nodrošinot lielāku ieguvumu, kā arī radītu Savienībai potenciālu kļūt par pasaulē vadošo uz zināšanām balstīto ekonomiku. Straujo ātrgaitas platjoslas tīklu izvēršana ir izšķiroša Savienības produktivitātes attīstībai un tam, lai rastos jauni un mazi uzņēmumi, kas var ieņemt vadošo pozīciju dažādās nozarēs, piemēram, veselības aprūpes, ražošanas un pakalpojumu nozarēs.
- (16) Jauno infrastruktūras iespēju apvienošanai ar jauniem, novatoriskiem un sadarbībai pamatpakalpojumiem būtu jārada pozitīvs noslēgts cikls, veicinot lielāku ātrgaitas platjoslas pieprasījumu, kuru saskaņā ar komercijas noteikumiem būtu vēlama apmierināt.
- (17) Eiropas digitalizācijas programmā ir paredzēts, ka līdz 2020. gadam visiem Eiropas iedzīvotājiem vajadzētu būt pieejamam internetam ar ātrumu virs 30 Mb/s un 50 % vai vairāk Eiropas māsaimniecību būtu jāabonē interneta pieslēgums virs 100 Mb/s.
- (18) Ņemot vērā straujo attīstību digitālo pakalpojumu jomā un tādu lietojumprogrammu, kam nepieciešams aizvien ātrāks interneta savienojums, straujo attīstību un moderno tehnoloģiju, kas dod šādas iespējas, straujo attīstību, ir lietderīgi saistībā ar Eiropas digitalizācijas programmas novērtēšanu apsvērt iespēju pārskatīt platjoslas mērķus 2020. gadam, lai nodrošinātu, ka Savienībā ir konkurētspējīgs platjoslas pieslēguma ātrums salīdzinājumā ar citām pasaules ekonomikām.
- (19) Daļai no platjoslas projektiem būtu jāapliecina vērienīgākas ieceres, tiecoties uz lielāku ātrumu un tādējādi kļūstot par ātrākas savienojamības izmēģinājuma projektiem un modeļiem, kurus pēc tam varētu izmantot atkārtoti.
- (20) Savā 2013. gada 12. septembra rezolūcijā "Digitalizācijas programma izaugsmei, mobilitātei un nodarbinātībai – laiks palielināt apgriezienus" Eiropas Parlaments uzsvēra, ka pārskatīts, nākotnē vērts Eiropas digitālās programmas mērķis 2020. gadam ir visām māsaimniecībām Savienībā nodrošināt 100 Mb/s pieslēgumu, savukārt 50 % māsaimniecību abonē interneta pieslēgumu 1 Gb/s vai ātrāku.
- (21) Privātajam sektoram būtu jāuzņemas vadošā loma platjoslas tīklu izvēršanā un modernizēšanā, kas būtu jāatbalsta ar konkurētspējīgu un ieguldītājiem labvēlīgu regulējumu. Ja privātā sektora ieguldījumi ir nepietiekami, dalībvalstīm būtu jāveic vajadzīgie centieni, lai sasniegtu Eiropas digitalizācijas programmas mērķus. Publiskā finansiālā palīdzība platjoslas pakalpojumu jomā būtu jāpiešķir vienīgi tām programmām vai ar konkrētām iniciatīvām saistītiem projektiem, kurus nevar finansēt tikai ar privātā sektora līdzekļiem, kas jāapstiprina *ex ante* novērtējumā, kurā precizētas tirgus neveiksmes vai neapmierinošs stāvoklis ieguldījumu jomā, saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 966/2012 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ OV C 33 E, 5.2.2013., 89. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES, Euratom) Nr. 966/2012 (2012. gada 25. oktobris) par finanšu noteikumiem, ko piemēro Savienības vispārējam budžetam, un par Padomes Regulas (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 atcelšanu (OV L 298, 26.10.2012., 1. lpp.).

- (22) Platjoslas tīklu projektos izmantojamie finanšu instrumenti nevajadzīgi neizkropļo konkurenci, neizstumj privātos ieguldījumus vai nerada šķēršļus privātajiem ieguldītājiem. Šie instrumenti jo īpaši ir atbilstīgi Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 101., 102., 106. un 107. pantam, kā arī attiecīgā gadījumā ES pamatnostādņem valsts atbalsta noteikumu piemērošanai attiecībā uz platjoslas tīklu ātru izvēršanu.
- (23) Publisks finansējums platjoslas tīkliem jātērē vienīgi tādiem infrastruktūras projektiem, kas atbilst piemērojamajiem tiesību aktiem, jo īpaši tiesību aktiem konkurences jomā, un pienākumiem saistībā ar piekļuvi saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/19/EK⁽¹⁾.
- (24) Tā kā saskaņā ar EISI pieejamie finanšu resursi ir ierobežoti, finansiālās palīdzības jomā būtu jāorientējas uz finanšu mehānismu izveidi Savienības līmenī, lai piesaistītu papildu ieguldījumus, sekmētu palielinošu ietekmi un tādējādi veicinātu privāto un citu publisko līdzekļu efektīvu izmantošanu ieguldījumu veikšanai. Šī pieeja uzņēmumiem un institucionālajiem dalībniekiem ļauj veikt tādus piešķirumus, kas ir krietni lielāki par saskaņā ar EISI tieši pieejamo finansējumu.
- (25) Ņemot vērā to, ka saskaņā ar EISI pieejamais finansējums ir ierobežots, un lai nodrošinātu piemērotu finansējumu digitālo pakalpojumu infrastruktūrām, kopējai budžeta summai, ko piešķir attiecībā uz platjoslu, nevajadzētu pārsniegt minimumu, kas vajadzīgs, lai noteiktu izmaksu ziņā efektīvu intervenci, kas būtu jānosaka, pamatojoties uz *ex-ante* novērtējumu, *inter alia* ņemot vērā iecerēto finanšu instrumentu tipu, potenciālo sviras efektu minimālās efektivitātes projekta portfelim un apstākļus tirgū.
- (26) Ja *ex-ante* novērtējumā konstatētas tirgus neveiksmes vai neapmierinošs stāvoklis ieguldījumu jomā un ja attiecīgu lēmumu ir pieņēmušas vadošās iestādes, ar EISI atbalstu platjoslas tīklu izvēršanai būtu jāpapildina atbalsts no citām Savienības programmām un iniciatīvām, tostarp Eiropas strukturālajiem un investīciju fondiem (ESI fondiem). Ar EISI finansiālo palīdzību platjoslas izvēršanas jomā būtu jāsekmē dalībvalstu centieni gan tiešā veidā, gan nodrošinot ieguldījumu instrumentu, kas ļautu veikt brīvprātīgus, atsevišķi nodalītus piešķirumus no citiem avotiem, tostarp ESI fondiem, tādējādi ļaujot dalībvalstīm izmantot priekšrocības, ko sniedz zinātība un Savienības pārvaldītu objektu apjomradīta ietekme, lai palielinātu publisko tēriņu efektivitāti.
- (27) Lai nodrošinātu vislielāko atdevi pret ieguldītajiem līdzekļiem un ņemot vērā ierobežotos līdzekļus, EISI finansējums būtu jāpiešķir tādiem projektiem, kas balstās uz tehnoloģiju, kas vislabāk piemērota konkrētajam projektam, kas var noderēt kā impulss novatoriskiem uzņēmējdarbības modeļiem un kam piemīt liels potenciāls, ka tos varētu izmantot atkārtoti. Gadījumos, kad projektu finansēšanai izmanto brīvprātīgus ieguldījumus saskaņā ar EISI, piemēram, ESI fondus vai valstu vai reģionālu finansējumu, atbilstības kritērijiem vajadzētu būt vieglāk pielāgojamiem un vajadzētu ņemt vērā konkrēto situāciju un apstākļus tajās jomās, kam attiecīgais finansējums paredzēts.
- (28) Savienība var atbalstīt platjoslas tīklu izvēršanu, kas sekmē Eiropas digitalizācijas programmas mērķu sasniegšanu visu veidu teritorijās. Eiropas digitalizācijas programmas nozīmīgi mērķi ir digitālās plaissamazināšana un plašāka digitālā iekļaušana. Tādēļ visām Savienības darbībām platjoslas interneta jomā vajadzētu pievērsties īpašajām vajadzībām, kādas piemīt piepilsētu, lauku un it īpaši mazapdzīvotām un mazattīstītām teritorijām, kam nepieciešams nodrošināt pieslēgumu. Tas attiecas arī uz tādu platjoslas tīklu izvēršanu, kas nodrošina salu, nošķirtu teritoriju, kalnu, attālu un nomaļu reģionu, tostarp dalībvalstu, kas atrodas uz salām, savienojumus ar Savienības centrālajiem reģioniem un/vai darbības, kuru mērķis ir uzlabot starp šādiem reģioniem un Savienības centrālajiem reģioniem izveidoto savienojumu uzticamību vai veiktspēju.
- (29) Lai pilnībā izveidotu digitālo vienoto tirgu, būtu jāveicina savietojamība starp EISI un valstu un reģionālā mērogā veiktām darbībām platjoslas interneta jomā.
- (30) Īstenojot šo regulu, finansiālās palīdzības veidi būtu jāpieļāgo attiecīgo darbību raksturīgajām iezīmēm. Tādējādi digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā pamatpakalpojumu platformas, kurām finansējumu nevar piešķirt no citiem avotiem, būtu jānosaka par prioritārām, kam finansējums piešķirams, noslēdzot iepirkuma līgumu, vai, izņēmuma gadījumā, piešķirot dotācijas, savukārt vispārējiem pakalpojumiem būtu piešķirama vienīgi ierobežota finansiālā palīdzība no EISI. Turklāt attiecībā uz jebkuru EISI finansiālo palīdzību būtu jāņem vērā mērķis nodrošināt Savienības līdzekļu efektīvu izmantošanu, un tādēļ platjoslas tīkli būtu jāatbalsta ar tādiem finanšu instrumentiem, kam ir lielāks sviras efekts nekā dotācijām.
- (31) Īstenojot intervenci saskaņā ar šo regulu, būtu jācenšas panākt sinerģiju un sadarbību gan dažādu pielikumā aprakstīto kopīgu interešu projektu starpā, gan ar citām infrastruktūrām, tostarp tām transporta un enerģētikas infrastruktūrām, ko atbalstījis EISI, attiecīgajām pētniecības infrastruktūrām, kas *inter alia* atbalstītas ar "Apvāršni 2020", un attiecīgajām infrastruktūrām, kas atbalstītas no ESI fondiem, vienlaikus izvairoties no dublēšanās un nevajadzīga administratīvā sloga.
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/19/EK (2002. gada 7. marts) par piekļuvi elektronisko komunikāciju tīkliem un ar tiem saistītām iekārtām un to savstarpēju savienojumu (piekļuves direktīva) (OV L 108, 24.4.2002., 7. lpp.).

- (32) Kopīgu interešu projektiem finansiālais atbalsts būtu jāpapildina ar horizontālajām darbībām, tostarp tehnisko palīdzību, pieprasījuma veicināšanas pasākumiem un koordinācijas pasākumiem, ar kuriem būtu jācenšas pēc iespējas vairāk palielināt Savienības intervences ietekmi.
- (33) Piešķirot līdzekļus intervencei platjoslas tīklu jomā, Komisijai būtu pienācīgi jāņem vērā pašreizējo Savienības finanšu instrumentu novērtējumu rezultāti.
- (34) Komisijai būtu jāsaņem no visu dalībvalstu pārstāvjiem veidotas ekspertu grupas palīdzība, ar kuru būtu jākonsultējas, un šai grupai būtu jāsniedz savi ieteikumi *inter alia* tādos jautājumos kā šīs regulas īstenošanas uzraudzība, plānošana, novērtēšana un īstenošanas problēmu risināšana.
- (35) Ekspertu grupai būtu jāsadarbjas arī ar tām vienībām, kas iesaistītas šīs regulas īstenošanā, piemēram, ar vietējām un reģionālām iestādēm, interneta pakalpojumu sniedzējiem, publisko tīklu administratoriem un komponentu ražotājiem, kā arī ar valsts regulatīvajām iestādēm un Eiropas Elektronisko sakaru regulatoru iestādi (BEREC), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1211/2009 ⁽¹⁾.
- (36) Ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013 izveido EISI koordinācijas komiteju, kas ir arī komiteja Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 182/2011 ⁽²⁾ nozīmē. Ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013 arī piešķir Komisijai pilnvaras saskaņā ar pārbaudes procedūru pieņemt gada un daudzgadu darba programmas, tostarp telekomunikāciju nozarē, uz kuru attiecas šī regula. Šajā sakarā ir svarīgi precizēt, ka, apspriežot ar šo regulu saistītus jautājumus, jo īpaši gada un daudzgadu darba programmu projektus, dalībvalstis EISI koordinācijas komitejā būtu jāpārstāv telekomunikāciju infrastruktūras nozares ekspertiem.
- (37) Ņemot vērā to, ka šīs regulas mērķus, jo īpaši Eiropas komunikāciju tīklu telekomunikāciju infrastruktūras jomā koordinētu attīstību, nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet atbalstīto infrastruktūru pārrobežu rakstura un ietekmes uz visu Savienības teritoriju dēļ minētos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī,
- Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.
- (38) Lai atbalstītu kopīgu interešu projektus transporta, telekomunikāciju un enerģētikas infrastruktūru nozarē, Regulā (ES) Nr. 1316/2013 ir definēti nosacījumi, metodes un procedūras Savienības finansiālās palīdzības sniegšanai Eiropas komunikāciju tīkliem. Tajā paredz arī līdzekļu sadalījumu, kāds būs pieejams saskaņā ar Regulu (ES, Euratom) Nr. 1311/2013 visās trijās nozarēs. Regula (ES) Nr. 1316/2013 ir piemērojama no 2014. gada 1. janvāra. Tāpēc ir lietderīgi pielāgot šīs regulas piemērošanu Regulas (ES) Nr. 1316/2013 piemērošanai un Regulai (ES, Euratom) Nr. 1311/2013. Tāpēc šī regula būtu jāpiemēro no 2014. gada 1. janvāra.
- (39) Būtu jāatceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmums Nr. 1336/97/EK ⁽³⁾,
- IR PIEŅĒMUŠI ŠO REGULU.
1. pants
- Priekšmets**
1. Šajā regulā tiek izklāstītas pamatnostādnes par kopīgu interešu projektu laicīgu izvērsšanu un sadarbību attiecībā uz Eiropas komunikāciju tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā.
2. Jo īpaši šajā regulā noteikti:
- a) kopīgu interešu projektu mērķi un darbības prioritātes;
- b) kopīgu interešu projektu apzināšana;
- c) kritēriji, saskaņā ar kuriem darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus, ir tiesīgas saņemt Savienības finansiālo palīdzību saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013 to izstrādei, ieviešanai, izvērsšanai, savstarpējiem savienojumiem un sadarbībai;
- d) kopīgu interešu projektu finansēšanas prioritātes.
- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1211/2009 (2009. gada 25. novembris), ar ko izveido Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādi (BEREC) un biroju (OV L 337, 18.12.2009., 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).
- ⁽³⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes lēmums Nr. 1336/97/EK (1997. gada 17. jūnijs) par vairākām pamatnostādnēm attiecībā uz Eiropas telekomunikāciju tīkliem (OV L 183, 11.7.1997., 12. lpp.).

2. pants

Definīcijas

1. Šajā regulā izmanto Regulas (ES) Nr. 1316/2013 2. pantā noteiktās definīcijas.

2. Šajā regulā un Regulā (ES) Nr. 1316/2013 izmanto arī šādas definīcijas:

- a) "telekomunikāciju infrastruktūra" ir platjoslas tīkli un digitālo pakalpojumu infrastruktūras;
- b) "digitālo pakalpojumu infrastruktūras" ir infrastruktūras, kas ļauj sniegt tīkla pakalpojumus elektroniski, parasti internetā, nodrošinot Eiropas mēroga sadarbspējīgus pakalpojumus iedzīvotāju, uzņēmumu un/vai publisku iestāžu kopīgās interesēs, un kuras sastāv no pamatpakalpojumu platformām un vispārējiem pakalpojumiem;
- c) "moduļi" ir digitālo pakalpojumu pamatinfrastruktūras, kas ir galvenie veicinātājfaktori, kurus var atkārtoti izmantot sarežģītākās digitālo pakalpojumu infrastruktūrās;
- d) "pamatpakalpojumu platformas" ir digitālo pakalpojumu infrastruktūru centrālie mezgli, kuru mērķis ir nodrošināt visu Eiropu aptverošu savienojamību, piekļuvi un sadarbību, un kuras ir pieejamas dalībvalstīm un var kļūt pieejamas citām vienībām;
- e) "vispārējie pakalpojumi" ir starpniecības pakalpojumi, kas sasaista vienu vai vairākas valstu infrastruktūras ar pamatpakalpojumu platformu(-ām);
- f) "platjoslas tīkli" ir vadu un bezvadu piekļuves tīkli, papildu infrastruktūra un pamattīkli, kas spēj nodrošināt ļoti ātru ātrgaitas savienojamību;
- g) "horizontālas darbības" ir Regulas (ES) Nr. 1316/2013 2. panta 6. un 7. punktā definētie pētījumi un programmas atbalsta darbības.

3. pants

Mērķi

1. Kopīgu interešu projekti palīdz sasniegt vispārīgos mērķus, kuri izklāstīti Regulas (ES) Nr. 1316/2013 3. pantā.
2. Papildus vispārīgajiem mērķiem ar kopīgu interešu projektiem ir paredzēts sasniegt vienu vai vairākus šādus konkrētus mērķus:
 - a) nodrošināt ekonomikas izaugsmi un atbalstīt iekšējā tirgus izveidi un darbību, kas uzlabo Eiropas ekonomikas, tostarp mazo un vidējo uzņēmumu (MVU), konkurētspēju;
 - b) panākt iedzīvotāju, uzņēmumu un publisko iestāžu ikdienas uzlabojumus visos līmeņos, veicinot platjoslas tīklus, valstu,

reģionālo un vietējo platjoslas tīklu savstarpēju savienošanu un sadarbību, kā arī nediskriminējošu piekļuvi tādiem tīkliem un digitālu iekļaušanu.

3. Šā panta 1. un 2. punktā minēto mērķu sasniegšanu sekmē šādas darbības prioritātes:

- a) Eiropas digitālo pakalpojumu infrastruktūru sadarbība, savienojamība, ilgtspējīga izvēšana, ekspluatācija un modernizācija, kā arī Eiropas līmeņa koordinācija;
- b) efektīva privātā un publiskā sektora ieguldījumu plūsma, kas sekmē platjoslas tīklu izvēšanu un modernizēšanu, lai palīdzētu sasniegt Eiropas digitalizācijas programmā noteiktos mērķus platjoslas pakalpojumu jomā.

4. pants

Kopīgu interešu projekti

1. Kopīgu interešu projekti jo īpaši:

- a) ir izstrādāti ar mērķi izveidot un/vai veicināt sadarbspējīgas un, ja iespējams, starptautiski savietojamas pamatpakalpojumu platformas, līdz ar digitālo pakalpojumu infrastruktūru vispārējiem pakalpojumiem;
- b) nodrošina efektīvus ieguldījumu instrumentus platjoslas tīklos, piesaista jaunas ieguldītāju un projektu īstenotāju kategorijas un sekmē novatorisku projektu un uzņēmējdarbības modeļu replicējamību.

2. Kopīgu interešu projekti var ietvert visu to ciklu, tostarp priekšizpēti, īstenošanu, nepārtrauktu darbību un modernizēšanu, koordināciju un novērtēšanu.

3. Kopīgu interešu projektus var atbalstīt ar horizontālām darbībām.

4. Kopīgu interešu projekti un darbības, kas tos sekmē, sīkāk aprakstītas pielikumā.

5. pants

Intervences metodes

1. Digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā pamatpakalpojumu platformas pirmām kārtām īsteno Savienība, savukārt vispārējos pakalpojumus īsteno puses, kas savienotas ar attiecīgo pamatpakalpojumu platformu. Ieguldījumus platjoslas tīklos galvenokārt veic privātais sektors, un tos atbalsta ar konkurētspējīgu un ieguldītājiem draudzīgu regulējumu. Publiskā sektora atbalstu platjoslas tīkliem sniedz vienīgi tad, ja konstatētas tirgus neveiksmes vai neapmierinošs stāvoklis ieguldījumu jomā.

2. Dalībvalstis un citas vienības, kas ir atbildīgas par kopīgu interešu projektu īstenošanu vai veicina to īstenošanu, tiek mudinātas veikt kopīgu interešu projektu īstenošanai vajadzīgos

pasākumus. Galīgo lēmumu par kopīgu interešu projekta, kas attiecas uz dalībvalsts teritoriju, īstenošanu pieņem pēc minētās dalībvalsts apstiprinājuma.

3. Darbības, kas sekmē šīs regulas 6. pantā izklāstītajiem kritērijiem atbilstīgus kopīgu interešu projektus, ir tiesīgas saņemt Savienības finansiālo palīdzību atbilstīgi nosacījumiem un instrumentiem, kas pieejami saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 1316/2013. Finansiālo palīdzību sniedz saskaņā ar attiecīgajiem noteikumiem un procedūrām, ko pieņēmusi Savienība, šīs regulas 6. pantā izklāstītajām finansējuma prioritātēm un resursu pieejamību, ņemot vērā saņēmēju konkrētās vajadzības.

4. Darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā, atbalsta ar:

- a) iepirkumu; un/vai
- b) dotācijām.

5. Darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus platjoslas tīklu jomā, atbalsta:

- a) ar finanšu instrumentiem, kā definēts Regulā (ES) Nr. 1316/2013, saistībā ar kuriem papildu piešķirumus var veikt no citām EISI nozarēm, citiem instrumentiem, programmām un Savienības budžeta pozīcijām, dalībvalstīm, tostarp reģionālām un vietējām iestādēm un jebkādiem citiem ieguldītājiem, arī privātajiem ieguldītājiem saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 15. panta 2. punktu; un/vai
- b) apvienojumā ar finanšu instrumentiem un dotācijām no publiskajiem avotiem, kas nav EISI, vai tie būtu Savienības vai valstu publiskie avoti;

6. Horizontālās darbības atbalsta ar:

- a) iepirkumu; un/vai
- b) dotācijām.

7. Kopējā budžeta summa, kas piešķirta finanšu instrumentiem attiecībā uz platjoslas tīkliem, nepārsniedz minimumu, kas vajadzīgs, lai noteiktu izmaksu ziņā efektīvas intervences, kuras nosaka, pamatojoties uz *ex-ante* novērtējumiem, kā minēts Regulas (ES) Nr. 1316/2013 14. panta 1. punktā.

Minētā summa ir 15 % no Regulas (ES) Nr. 1316/2013 5. panta 1. punkta b) apakšpunktā minētā finansējuma telekomunikāciju nozarei.

8. Vismaz viena trešdaļa platjoslas projektu, kas saskaņā ar šo regulu saņem finansiālo palīdzību, tiecas panākt platjoslas pieslēguma ātrumu, kas pārsniedz 100 Mb/s.

9. Pēc ziņojuma, kas minēts 8. panta 6. punktā, Eiropas Parlaments un Padome var pēc Komisijas priekšlikuma pārskatīt saskaņā ar šā panta 7. punktu noteikto summu un šā panta 8. punktā minēto projektu īpatsvaru.

10. Ja EISI atbalsts papildina ESI fondu un citu tiešo publisko atbalstu, EISI darbību un ESI fondu atbalsta sinerģiju var stiprināt piemērota koordinācijas mehānisma izmantošana.

6. pants

Atbilstības kritēriji un finansējuma prioritātes

1. Lai darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā, būtu tiesīgas saņemt finansējumu, tās atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- a) ir izvērsšanai nepieciešamā gatavības pakāpe, ko jo īpaši apliecina sekmīgi īstenoti izmēģinājumu projekti, piemēram, Savienības programmas inovācijas un pētniecības jomā;
- b) sekmē Savienības politiku un darbības iekšējā tirgus atbalstam;
- c) rada Eiropas pievienoto vērtību un izstrādā stratēģiju un plānu attiecībā uz ilgtspēju ilgtermiņā, attiecīgā gadījumā izmantojot citus finansējuma avotus, kas nav EISI; to kvalitāti apliecina iespēju, izmaksu un ieguvumu izvērtējumā. Šādu stratēģiju vajadzības gadījumā atjaunina;
- d) atbilst starptautiskajiem un/vai Eiropas standartiem vai atklātām savstarpējās izmantojamības specifikācijām un nostādņām, piemēram, Eiropas sadarbības sistēmai, un ņem vērā pašreizējos risinājumus.

2. To saskaņā ar EISI finansējamo darbību atlasī, kas sekmē kopīgu interešu projektus digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā, un šāda finansējuma apjomu veic saistībā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. panta 1. punktā minēto ikgadējo darba programmu.

3. Galveno finansējuma prioritāti piešķir moduļiem, kuri ir nozīmīgi citu digitālo pakalpojumu infrastruktūru izveidē, izvērsšanā un ekspluatācijā un kuru izmantojamība ir pierādāma, kā uzskaitīts pielikuma 1.1. iedaļā.

4. Otro prioritāti piešķir citām digitālo pakalpojumu infrastruktūrām, kas atbalsta Savienības tiesību aktus, politikas jomas un programmas, kā uzskaitīts pielikuma 1. iedaļas 2. un 3. punktā, un, ja iespējams, pamatojoties uz pastāvošiem moduļiem.

5. Atbalsts pamatpakalpojumu platformām ir prioritārs salīdzinājumā ar vispārējiem pakalpojumiem.

6. Pamatojoties uz šīs regulas 3. pantā noteiktajiem mērķiem, kopīgu interešu projektu aprakstu šīs regulas pielikumā un ņemot vērā pieejamo budžetu, Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. pantā minētajās gada un daudzgadu darba programmās var noteikt papildu atbilstības un prioritātes piešķiršanas kritērijus digitālo pakalpojumu infrastruktūru jomā.

7. Lai darbības, kas sekmē kopīgu interešu projektus platjoslas tīklu jomā, būtu tiesīgas saņemt finansējumu, tās atbilst visiem šādiem kritērijiem:

- a) tās ievērojami sekmē Eiropas digitalizācijas programmas mērķu īstenošanu;
- b) projekta izstrādē un sagatavošanā ir sasniegta pietiekama gatavības pakāpe, kuras pamatā ir efektīvi īstenošanas mehānismi;
- c) tās novērš tirgus neveiksmes vai neapmierinošu stāvokli ieguldījumu jomā;
- d) tās nerada tirgus izkropļojumus vai neizstumj privātos ieguldījumus;
- e) tās izmanto tehnoloģiju, ko uzskata par vispiemērotāko vajadzību risināšanai attiecīgajā ģeogrāfiskajā teritorijā, ņemot vērā ģeogrāfiskos, sociālos un ekonomiskos faktorus, pamatojoties uz objektīviem kritērijiem un atbilstīgi tehnoloģiskās neitralitātes principam;
- f) tās izmanto konkrētajam projektam vispiemērotāko tehnoloģiju, vienlaikus piedāvājot vislabāko līdzsvaru starp progresīvākajām tehnoloģijām datu plūsmas kapacitātes, pārraides drošības un tīkla noturības ziņā un izmaksu efektivitāti;
- g) tām ir liels replicējamības potenciāls un/vai to pamatā ir novatoriski uzņēmējdarbības modeļi.

8. Šā panta 7. punkta g) apakšpunktā minētos kritērijus nepiemēro projektiem, ko finansē no atsevišķi nodalītiem piešķirumiem, kas veikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 15. panta 2. punktu.

9. Lai horizontālas darbības būtu tiesīgas saņemt finansējumu, tās atbilst kādam no šādiem kritērijiem:

- a) tās sagatavo vai atbalsta īstenošanas darbības izvēršanā, pārvaldībā un pašreizējo un jauno īstenošanas problēmu novēršanā;
- b) rada jaunu pieprasījumu pēc digitālo pakalpojumu infrastruktūrām.

7. pants

Sadarbība ar trešām valstīm un starptautiskām organizācijām

1. Savienība var veidot kontaktus, apspriesties un apmainīties ar informāciju un sadarboties ar valsts iestādēm vai citām orga-

nizācijām trešās valstīs, lai sasniegtu jebkuru mērķi, kas noteikts šajā regulā. Starp citiem mērķiem šī sadarbība tiecas veicināt sadarbību starp tīkliem telekomunikāciju infrastruktūras jomā Savienībā un līdzīgiem tīkliem trešās valstīs.

2. Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācijas (EBTA) valstis, kuras ir Eiropas Ekonomikas zonas (EEZ) dalībvalstis, var piedalīties EISI nozarē, kas attiecas uz telekomunikāciju infrastruktūru atbilstīgi EEZ līgumā minētajiem nosacījumiem.

3. Atkāpjoties no Regulas (ES) Nr. 1316/2013 8. panta 3. punkta un 9. panta 4. punkta, valstis, kas pievienojas, un kandidātvalstis, kas izmanto pirmspievienošanās stratēģiju, var piedalīties EISI nozarē, kas attiecas uz telekomunikāciju infrastruktūru atbilstīgi ar Savienību noslēgtajiem nolīgumiem.

4. Lai EBTA valstis varētu piedalīties, EISI nozari, kas attiecas uz telekomunikāciju infrastruktūru, uzskata par atsevišķu programmu.

8. pants

Informācijas apmaiņa, uzraudzība un ziņošana

1. Pamatojoties uz informāciju, kas saņemta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 22. panta trešo daļu, dalībvalstis un Komisija apmainās ar informāciju un paraugpraksi par progresu, kas panākts šīs regulas īstenošanā. Vajadzības gadījumā dalībvalstis šajā procesā iesaista vietējās un reģionālās iestādes. Komisija publicē gada pārskatu par minēto informāciju un iesniedz to Eiropas Parlamentam un Padomei.

2. Komisijai konsultācijas sniedz un palīdz ekspertu grupa, kuras sastāvā ir pārstāvis no katras dalībvalsts. Ekspertu grupa palīdz Komisijai jo īpaši šādos jautājumos:

- a) uzraudzīt šīs regulas īstenošanu;
- b) attiecīgos gadījumos ņemt vērā valstu plānus vai valstu stratēģijas;
- c) veikt pasākumus, lai novērtētu darba programmu īstenošanu no finansiālā un tehniskā viedokļa;
- d) risināt pašreizējo vai jaunu projekta īstenošanā radušās problēmas;
- e) definēt stratēģiskās ievirzes, pirms tiek izstrādātas gada un daudzgadu darba programmas, kas minētas Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. pantā, jo īpaši attiecībā uz to darbību atlasu un atsaukšanu, kas sekmē kopīgu interešu projektus, un budžeta sadalījuma noteikšanu, kā arī minēto darba programmu pārskatīšanu.

3. Ekspertu grupa var izvērtēt arī jebkuru citu jautājumu, kas saistīts ar Eiropas komunikāciju tīklu telekomunikāciju infrastruktūras jomā izveidi.

4. Komisija informē ekspertu grupu par paveikto, īstenojot Regulas (ES) Nr. 1316/2013 17. pantā minētās gada un daudzgadu darba programmas.

5. Ekspertu grupa sadarbojas ar digitālo tīklu un pakalpojumu plānošanā, izveidē un pārvaldībā iesaistītajām struktūrām, kā arī citām attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Komisija un citas par šīs regulas īstenošanu atbildīgās struktūras, piemēram, Eiropas Investīciju banka, pievērš īpašu uzmanību ekspertu grupas novērojumiem.

6. Kopā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 starpposma novērtējumu un ex-post novērtējumu, kā tas noteikts minētās regulas 27. pantā, un ar ekspertu grupas palīdzību Komisija publicē ziņojumu par panākumiem šīs regulas īstenošanā. Minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei.

7. Ziņojumā sniedz izvērtējumu par sekmēm, kas gūtas kopīgu interešu projektu īstenošanā, tostarp vajadzības gadījumā par kavējumiem īstenošanā un pieredzētajām grūtībām, kā arī informāciju par saistībām un maksājumiem.

8. Ziņojumā Komisija novērtē arī to, vai kopīgu interešu projekta joma turpina atspoguļot tehnoloģiju attīstību un inovācijas, kā arī attīstību regulējuma vai tirgus un ekonomikas jomā, un to, vai, ņemot vērā šādu attīstību un nepieciešamību nodrošināt ilgtspēju ilgtermiņā, finansējums jebkuram atbalstītajam kopīgu interešu projektam būtu pakāpeniski jāizbeidz vai jāpiesaista finansējums no citiem avotiem. Par projektiem, kuriem var būt ievērojama ietekme uz vidi, minētajos ziņojumos iekļauj

ietekmes uz vidi analīzi, vajadzības gadījumā ņemot vērā vajadzības, kas saistītas ar pielāgošanos klimata pārmaiņām un klimata pārmaiņu mazināšanu, un noturību katastrofu gadījumā. Šādu novērtēšanu var veikt arī jebkurā citā laikā, kad to uzskata par lietderīgu.

9. Par 3. pantā noteikto konkrēto mērķu sasniegšanu veic ex-post novērtēšanu, *inter alia*, pamatojoties uz:

- a) digitālo pakalpojumu infrastruktūru pieejamību, ko nosaka pēc to dalībvalstu skaita, kas pieslēgušās katrai digitālo pakalpojumu infrastruktūrai;
- b) to iedzīvotāju un uzņēmumu procentuālā daudzuma, kuri izmanto digitālo pakalpojumu infrastruktūras, un šādu pakalpojumu pieejamība pāri robežām;
- c) platjoslas pakalpojumu jomā piesaistīto ieguldījumu apjoma un to sviras efekta attiecībā uz projektiem, kurus finansē no 5. panta 5. punkta b) apakšpunktā minēto publisko avotu pieskēršumiem.

9. pants

Atcelšana

Lēmumu Nr. 1336/97/EK atceļ.

10. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā nākamajā dienā pēc tās publicēšanas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

To piemēro no 2014. gada 1. janvāra.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Strasbūrā, 2014. gada 11. martā

Eiropas Parlamenta vārdā –
priekšsēdētājs
M. SCHULZ

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

PIELIKUMS

KOPĪGU INTEREŠU PROJEKTI

1. IEDAĻA. DIGITĀLO PAKALPOJUMU INFRASTRUKTŪRAS

Intervences pamatā digitālo pakalpojumu infrastruktūras jomā parasti ir divu līmeņu pieeja: pamatpakalpojumu platformas un vispārējie pakalpojumi. Pamatpakalpojumu platforma ir digitālo pakalpojumu infrastruktūras izveides priekšnosacījums.

Pamatpakalpojumu platformas risina kopīgu interešu projektu sadarbības un drošības prasības. Šīs platformas un moduļi paredzēti, lai nodrošinātu digitālu informācijas apmaiņu starp publiskajām iestādēm un iedzīvotājiem, starp publiskajām iestādēm un uzņēmumiem un organizācijām vai starp dažādu dalībvalstu publiskajām iestādēm, izmantojot standartizētas, pārrobežu un lietotājiem draudzīgas saziņas platformas.

Digitālo pakalpojumu infrastruktūru moduļiem ir lielāka prioritāte nekā citām digitālo pakalpojumu infrastruktūrām, jo moduļi ir šo citu infrastruktūru izveides priekšnosacījums. Vispārējie pakalpojumi nodrošina savienojumu ar pamatpakalpojumu platformām un iespēju valstu pievienotās vērtības pakalpojumu sniegšanā izmantot pamatpakalpojumu platformas. Tie nodrošina saikni starp valstu pakalpojumiem un pamatpakalpojumu platformām un iespēju valstu publiskajām iestādēm un organizācijām, uzņēmumiem un/vai iedzīvotājiem piekļūt pamatpakalpojumu platformām, kurās tie var veikt pārrobežu darījumus. Ir jānodrošina pakalpojumu kvalitāte un atbalsts pārrobežu darījumos iesaistītajām ieinteresētajām personām. Tiem jāatbalsta un jāsekmē pamatpakalpojumu platformu ieviešana.

Galvenā uzmanība jāpievērš ne tikai digitālo pakalpojumu infrastruktūru un saistīto pakalpojumu izveidei, bet arī pārvaldībai, kas saistīta ar šādu platformu darbību.

Jaunas pamatpakalpojumu platformas galvenokārt jābalsta uz pastāvošajām platformām un to moduļiem un/vai, ja iespējams, tām jāpievieno jauni moduļi.

1. Moduļi, kas noteikti par iekļaujamiem darba programmās, uz kurām attiecas 6. panta 1. punkts un 6. panta 3. punkts, ir šādi:

- a) elektroniskā identifikācija un autentifikācija: pakalpojumi, kurus izmantojot, iespējama e-identifikācijas un e-paraksta pārrobežu atzīšana un validēšana;
- b) dokumentu elektroniska piegāde: pakalpojumi drošiem un izsekojamiem pārrobežu elektronisko dokumentu sūtījumiem;
- c) automatizētā tulkšana: mašīntulkšanas programmas un specializēti valodas resursi, tostarp nepieciešamie rīki un programmu saskarnes, kas nepieciešamas, lai Eiropas digitālos pakalpojumus varētu izmantot daudzvalodu vidē;
- d) kritiskās digitālās infrastruktūras atbalsts: komunikācijas kanāli un platformas, kuru mērķis ir stiprināt Savienības mēroga gatavību, informācijas apmaiņu, koordināciju un reakciju uz kibernetiskās drošības draudiem;
- e) elektroniskie rēķini: pakalpojumi, kas ļauj droši nosūtīt un saņemt elektroniskos rēķinus.

2. Nostabilizētas digitālo pakalpojumu infrastruktūras, kuras saskaņā ar 6. panta 1. punktu īpaši noteiktas par tiesīgām saņemt finansējumu un kas sekmē pakalpojumu nepārtrauktību:

- a) piekļuve Eiropas kultūras mantojuma digitālajiem resursiem. Tas attiecas uz pamatpakalpojumu platformu, kuras pamatā ir pašreizējais portāls *Europeana*. Platforma nodrošina piekļuves punktu *Europeana* kultūras mantojumam satura vienības līmenī, saskarņu specifikāciju kopumu, kas mijiedarbojas ar infrastruktūru (datu meklēšana, datu lejupielādēšana), atbalstu metadatu pielāgošanai un jauna satura uzņemšanai, kā arī infrastruktūrā pieejama satura atkalizmantošanas nosacījums;
- b) drošāka interneta pakalpojumu infrastruktūra. Tas attiecas uz platformu, kas ļauj iegūt, izmantot un uzturēt kopīgas datu apmaiņas iekārtas, datubāzes un programmatūras rīkus, kā arī apmainīties ar paraugpraksi Drošāka interneta centros dalībvalstīs. Ir iekļauti arī tehniski pasākumi, lai apstrādātu ziņojumus par bērnu seksuālu izmantošanu attēlojošu saturu internetā, kā arī nodrošināta saikne ar policiju, tostarp tādām starptautiskām organizācijām kā Interpols un, vajadzības gadījumā, šā satura izņemšanu no attiecīgajām tīmekļa vietnēm. Šo pasākumu veikšanu atvieglos kopīgas datubāzes un kopīgas programmatūru sistēmas. Drošāka interneta centri un attiecīgas to darbības, piemēram, palīdzības līnijas, informācijas līnijas, izpratnes veicināšanas punkti un citas izpratnes vairošanas darbības ir galvenais elements drošāka interneta infrastruktūrā.

3. Citas digitālo pakalpojumu infrastruktūras, kuras saskaņā ar 6. panta 1. punktu noteiktas par tiesīgām saņemt finansējumu:

- a) sadarbībspējīgi pārrobežu elektroniska iepirkuma pakalpojumi. Tas attiecas uz pakalpojumu kopumu, ko var izmantot gan publiskā, gan privātā sektora e-iekirkuma pakalpojumu sniedzēji, lai izveidotu pārrobežu e-iekirkuma platformas. Šī infrastruktūra ļaus ikvienam uzņēmumam Savienībā pieteikties publiskā iepirkuma procedūrās, kuras organizējusi jebkuras dalībvalsts līgumslēdzēja iestāde vai struktūra; šīs procedūras ietver elektronisko iepirkumu darbības pirms un pēc līguma piešķiršanas, tostarp tādas darbības kā elektroniska piedāvājumu iesniegšana, virtuāla uzņēmumu dokumentācija, e-katalogi, e-pasūtījumi un e-rēķini;
- b) sadarbībspējīgi pārrobežu e-veselības pakalpojumi. Tas attiecas uz platformu, kas ļauj īstenot saziņu starp iedzīvotājiem/pacientiem un veselības aprūpes sniedzējiem, datu pārraidi starp iestādēm un starp organizācijām, vai vienādranga komunikāciju starp iedzīvotājiem/pacientiem un/vai veselības aprūpes speciālistiem un iestādēm. Šie pakalpojumi ietver pārrobežu piekļuvi elektroniskajām slimības vēsturēm un elektroniskajiem receptu pakalpojumiem, kā arī attālinātiem veselības/automatizētās dzīvesvides tālpakalpojumiem utt.;
- c) Eiropas platforma Eiropas uzņēmumu reģistru savstarpējai savienošanai. Tas attiecas uz platformu, kas nodrošina svarīgu rīku un pakalpojumu kopumu, kas ļauj uzņēmumu reģistriem visās dalībvalstīs apmainīties ar informāciju par reģistrētiem uzņēmumiem, to filiālēm, uzņēmumu apvienošanās un darbības izbeigšanu. Tā nodrošina arī daudzvalstu un daudzvalodu meklēšanas pakalpojumu lietotājiem, kas izmanto centrālo piekļuves punktu, kas pieejams no e-tiesiskuma portāla;
- d) piekļuve atkalizmantojamai publiskā sektora informācijai. Tas attiecas uz platformu, kas nodrošina vienotu piekļuves punktu daudzvalodu (Savienības iestāžu oficiālajās valodās) datu kopām, ko glabā Savienības publiskās iestādes Eiropas, valstu, reģionālā un vietējā līmenī; datu kopu vaicājumu un vizualizācijas rīki; garantijas, ka pieejamās datu kopas ir pareizi anonimizētas, licencētas un attiecīgā gadījumā izcētas publicēšanai, atkalizplatīšanai un atkalizmantošanai, tostarp datu izcelsmes revīzijas liecības.

Elektroniskas procedūras uzņēmējdarbības uzsākšanai un veikšanai citā Eiropas valstī. Šis pakalpojums ļaus veikt visas nepieciešamās administratīvās procedūras elektroniski pāri robežām, izmantojot vienotos kontaktpunktus. Šis pakalpojums ir paredzēts kā prasība Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2006/123/EK ⁽¹⁾;

- e) sadarbībspējīgi pārrobežu tiešsaistes pakalpojumi. Tas attiecas uz platformām, kas sekmē sadarbību un sadarbību dalībvalstu starpā kopīgu interešu jomās, jo īpaši lai uzlabotu iekšējā tirgus darbību, piemēram, E-tiesiskuma platforma, kura iedzīvotājiem, uzņēmumiem, organizācijām un praktizējošiem juristiem piedāvā pārrobežu piekļuvi juridiskiem resursiem/dokumentiem un tiesas procedūrām, platforma strīdu izšķiršanai tiešsaistē, kura ļaus tiešsaistē atrisināt pārrobežu strīdus, kas radušies starp patērētājiem un tirgotājiem, un sociālā nodrošinājuma informācijas elektroniska apmaiņa (EESSI), kas palīdzēs sociālā nodrošinājuma iestādēm visā Savienībā informācijas apmaiņu veikt ātrāk un drošāk.

2. IEDAĻA. PLATJOSLAS TĪKLI

1. Darbību joma

Darbības sastāv jo īpaši no viena vai vairākiem šādiem elementiem:

- a) pasīvās fiziskās infrastruktūras, aktīvās fiziskās infrastruktūras vai apvienotas pasīvās un aktīvās fiziskās infrastruktūras un saistīto infrastruktūras elementu izvērsana līdz ar šādas infrastruktūras ekspluatācijai nepieciešamajiem pasākumiem;
- b) saistīti objekti un saistīti pakalpojumi, piemēram, kabeļinstalācijas ēkās, antenas, torņi un citas palīgubūves, kanāli, cauruļvadi, masti, kabeļu akas un sadales skapji;
- c) ja iespējams, izmanto potenciālās sinerģijas starp platjoslas tīklu un citu komunālo tīklu (enerģētika, transports, ūdensapgāde, kanalizācija utt.) izvērsanu, jo īpaši saistībā ar viedo elektroenerģijas sadali.

2. Devums Eiropas digitalizācijas programmas mērķu sasniegšanā.

Visi projekti, kas saskaņā ar šo iedaļu saņem finansiālu palīdzību, ievērojami sekmē Eiropas digitalizācijas programmas mērķu sasniegšanu

Darbības, ko Savienība finansē tiešā veidā:

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

- a) ir balstītas uz vadu vai bezvadu tehnoloģijām, kas spēj nodrošināt ļoti ātrus ātrgaitas platjoslas pakalpojumus, tādējādi izpildot ar tām lietotnēm saistītās prasības, kurām nepieciešams liels joslas platums;
- b) ir balstītas uz novatoriskiem uzņēmējdarbības modeļiem un/vai piesaista jaunas projektu īstenotāju un ieguldītāju kategorijas; vai
- c) ir ar lielu replicējamības potenciālu, kas, pateicoties šo darbību demonstrējumos gūtajam apliecinājumam, ļauj panākt plašāku ietekmi uz tirgu;
- d) ja iespējams, palīdz mazināt digitālo plaisu;
- e) atbilst piemērojamiem tiesību aktiem, jo īpaši konkurences jomā, un pienākumiem saistībā ar piekļuvi saskaņā ar Direktīvu 2002/19/EK.

Darbības, ko finansē no atsevišķi nodalītiem piešķirumiem, kas veikti saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1316/2013 15. panta 2. punktu, tirgū nodrošina nozīmīgas jaunas spējas attiecībā uz platjoslas pakalpojumu pieejamību, ātrumu un kapacitāti. Projektiem, kuru datu pārraides ātrums ir mazāks par 30 Mb/s, ar laiku būtu jānodrošina lielāks ātrums – vismaz 30 Mb/s un, ja iespējams, – 100 Mb/s un vairāk.

3. Projektu izvērtēšana optimālu finansēšanas struktūru izveides nolūkā

Darbības īsteno, pamatojoties uz visaptverošu projekta izvērtējumu. Šādā projekta izvērtējumā cita starpā iekļauj tirgus situācijas raksturojumu, tostarp informāciju par pašreizējo un/vai plānoto infrastruktūru, projekta īstenotāja darbību reglamentējošiem pienākumiem, kā arī komerciālajām un tirgū laišanas stratēģijām. Jo īpaši projekta izvērtējumā nosaka, vai programma:

- a) ir nepieciešama, lai novērstu tirgus neveiksmes vai neapmierinošu stāvokli ieguldījumu jomā, ko nevar atrisināt ar regulējošiem pasākumiem;
- b) nerada tirgus izkropļojumus un neizstumj privātos ieguldījumus.

Šos kritērijus nosaka, galvenokārt pamatojoties uz ienākumu potenciālu un ar projektu saistītā riska pakāpi, kā arī tās ģeogrāfiskās teritorijas tipu, kurā tiks veikta darbība.

4. Finansējuma avoti

- a) Kopīgu interešu projektu finansēšanā platjoslas pakalpojumu jomā izmanto finanšu instrumentus. Šiem instrumentiem piešķirtais budžets ir pietiekams, bet nepārsniedz summu, kas ir nepieciešama pilnībā funkcionējoša intervences mehānisma nodrošināšanai un tāda instrumenta izveidei, kam ir efektivitātei nepieciešamais minimālais apjoms.
- b) Šā punkta a) apakšpunktā minētos finanšu instrumentus, uz kuriem attiecas Regulas (ES, *Euratom*) Nr. 966/2012, Regulas (ES) Nr. 1316/2013 un visu attiecīgo ESI fondu regulu noteikumi, var kombinēt ar papildu piešķirumiem no:
 - i) citām EISI nozarēm;
 - ii) citiem instrumentiem, programmām un Savienības budžeta pozīcijām;
 - iii) dalībvalstīm, tostarp reģionālām un vietējām iestādēm, kas nolemj ieguldīt savus pašu resursus vai ESI fondos pieejamos resursus. ESI fondu piešķirumi būs ģeogrāfiski nodalīti, lai nodrošinātu, ka tie tiek izlietoti tajā dalībvalstī vai reģionā, kas sniedz piešķirumu.
 - iv) jebkuriem citiem ieguldītājiem, tostarp privātajiem ieguldītājiem.
- c) Šā punkta a) un b) apakšpunktā minētos finanšu instrumentus var kombinēt arī ar to dalībvalsti, tostarp reģionālo un vietējo iestāžu, dotācijām, kuras vēlas piešķirt pašu resursus vai ESI fondos pieejamos resursus, ar nosacījumu, ka:
 - i) attiecīgā darbība atbilst visiem finansējuma piešķiršanas kritērijiem saskaņā ar šo regulu; un
 - ii) ir saņemts attiecīgs valsts atbalsta apstiprinājums.

3. IEDAĻA. HORIZONTĀLĀS DARBĪBAS

Eiropas komunikāciju tīklu telekomunikāciju infrastruktūras jomā izvērsanu, kas palīdzēs novērst šaurās vietas, kas pastāv digitālajā vienotajā tirgū, papildinās ar pētījumiem un programmu atbalsta pasākumiem. Šīs darbības var ietvert vai nu:

a) tehniskās palīdzības pasākumus, lai sagatavotu vai atbalstītu īstenošanas darbības šo tīklu izvēršanā, pārvaldībā un pašreizējo vai jauno īstenošanas problēmu novēršanā; vai

b) darbības, lai radītu jaunu pieprasījumu pēc digitālo pakalpojumu infrastruktūrām;

Savienības atbalstu saskaņā ar šo regulu koordinē ar atbalstu no visiem citiem pieejamajiem avotiem, vienlaikus izvairoties no infrastruktūru dublēšanās un novēršot privāto ieguldījumu izstumšanu.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

PADOMES ĪSTENOŠANAS REGULA (ES) Nr. 284/2014

(2014. gada 21. marts),

ar ko īsteno Regulu (ES) Nr. 269/2014 par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) Nr. 269/2014 (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 14. panta 1. punktu,

tā kā:

- (1) Padome 2014. gada 17. martā pieņēma Regulu (ES) Nr. 269/2014.
- (2) Ievērojot situācijas nopietnību, Padome uzskata, ka Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikumā iekļautajam to

fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru sarakstam, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus, būtu jāpievieno papildu personas.

- (3) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikums,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šīs regulas pielikumā uzskaitītās personas pievieno sarakstam, kas izklāstīts Regulas (ES) Nr. 269/2014 I pielikumā.

2. pants

Šī regula stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2014. gada 21. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ OV L 78, 17.3.2014., 6. lpp.

PIELIKUMS

Lēmuma 1. pantā minētais fizisko un juridisko personu, vienību un struktūru saraksts

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	<i>Rogozin, Dmitry Olegovich</i>	Dzimis 1963. gada 21. decembrī <i>Moscow</i>	Krievijas Federācijas premjerministra vietnieks. Publiski aicinājis aneksēt Krimu.	21.3.2014.
2.	<i>Glazhev, Sergey</i>	Dzimis 1961. gada 1. janvārī <i>Zaporozhye</i> (Ukrainas PSR)	Krievijas Federācijas prezidenta padomnieks. Publiski aicinājis aneksēt Krimu.	21.3.2014.
3.	<i>Matviyenko, Valentina Ivanova</i>	Dzimusi 1949. gada 7. aprīlī <i>Shepetovka, Khmelnytskyi oblast</i> (Ukrainas PSR)	Federācijas padomes spikere. 2014. gada 1. martā Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	21.3.2014.
4.	<i>Naryshkin, Sergei Evgenevich</i>	Dzimis 1954. gada 27. oktobrī <i>St Petersburg</i> (bijusī <i>Leningrad</i>)	Valsts Domes spikers. Publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu. Publiski puda atbalstu Krievijas un Krimas atkalapvienošanas līgumam un ar to saistītajam federatīvajam konstitucionālajam likumam.	21.3.2014.
5.	<i>Kiselyov, Dmitry Konstantinovich</i>	Dzimis 1954. gada 26. aprīlī	Ar prezidenta dekrētu 2013. gada 9. decembrī iecelts par Krievijas federatīvās valsts ziņu aģentūras " <i>Rossiya Segodnya</i> " vadītāju. Viena no centrālajām personām valdības propagandā, ar ko tiek atbalstīta Krievijas spēku nosūtīšana uz Ukrainu.	21.3.2014.
6.	<i>Nosatov, Alexander Mihailovich</i>	Dzimis 1963. gada 27. martā <i>Sevastopol</i> (Ukrainas PSR)	Melnās jūras flotes komandiera vietnieks, kontradmirālis. Komandē Krievijas spēkus, kas ir okupējuši Ukrainas suverēno teritoriju.	21.3.2014.
7.	<i>Kulikov, Valery Vladimirovich</i>	Dzimis 1956. gada 1. septembrī <i>Zaporozhye</i> (Ukrainas PSR)	Melnās jūras flotes komandiera vietnieks, kontradmirālis. Komandē Krievijas spēkus, kas ir okupējuši Ukrainas suverēno teritoriju.	21.3.2014.
8.	<i>Surkov, Vladislav Yurievich</i>	Dzimis 1964. gada 21. septembrī <i>Solntsevo, Lipetsk</i>	Krievijas Federācijas prezidenta palīgs. Viņš organizēja procesu Krimā, kura rezultātā Krimas vietējās kopienas tika mobilizētas izvērst darbības, kas grauj Ukrainas iestāžu Krimā darbību.	21.3.2014.
9.	<i>Mikhail Malyshev</i>	Krimas vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs	Atbildīgs par Krimas referenduma administrēšanu. Saskaņā ar Krievijas sistēmu atbildīgs par referenduma rezultātu parakstīšanu.	21.3.2014.
10.	<i>Valery Medvedev</i>	Sevastopoles vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs	Atbildīgs par Krimas referenduma administrēšanu. Saskaņā ar Krievijas sistēmu atbildīgs par referenduma rezultātu parakstīšanu.	21.3.2014.

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
11.	<i>Lt. Gen. Igor Turchenyuk</i>	Krievijas spēku Krimā komandieris	Faktiskais komandieris Krimas teritorijā dislocētajiem Krievijas spēkiem (kurus Krievija turpina oficiāli dēvēt par "vietējiem pašaizsardzības spēkiem").	21.3.2014.
12.	<i>Elena Borisovna Mizulina</i>	Valsts Domes deputāte	Ierosinātāja un atbalstītāja nesējiem likumdošanas priekšlikumiem Krievijā, kas būtu ļāvuši citu valstu reģioniem pievienoties Krievijai bez šo valstu centrālo iestāžu iepriekšējas piekrišanas.	21.3.2014.

LĒMUMI

PADOMES ĪSTENOŠANAS LĒMUMS 2014/151/KĀDP

(2014. gada 21. marts),

ar ko īsteno Lēmumu 2014/145/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā 31. panta 2. punktu,

ņemot vērā Padomes Lēmumu 2014/145/KĀDP (2014. gada 17. marts) par ierobežojošiem pasākumiem attiecībā uz darbībām, ar ko tiek grauta vai apdraudēta Ukrainas teritoriālā integritāte, suverenitāte un neatkarība ⁽¹⁾, un jo īpaši tā 3. panta 1. punktu,

tā kā:

(1) Padome 2014. gada 17. martā pieņēma Lēmumu 2014/145/KĀDP.

(2) Ievērojot situācijas nopietnību, Padome uzskata, ka Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikumā iekļautajam to personu, vienību un struktūru sarakstam, kurām piemēro ierobežojošos pasākumus, būtu jāpievieno papildu personas.

(3) Tāpēc attiecīgi būtu jāgroza Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikums,

IR PIEŅĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

Šā lēmuma pielikumā uzskaitītās personas pievieno sarakstam, kas izklāstīts Lēmuma 2014/145/KĀDP pielikumā.

2. pants

Šis lēmums stājas spēkā dienā, kad to publicē Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī.

Briselē, 2014. gada 21. martā

Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
D. KOURKOULAS

⁽¹⁾ OV L 78, 17.3.2014., 16. lpp.

PIELIKUMS

Lēmuma 1. pantā minētais personu, vienību un struktūru saraksts

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
1.	Rogozin, Dmitry Olegovich	Dzimis 1963. gada 21. decembrī Moscow	Krievijas Federācijas premjerministra vietnieks. Publiski aicinājis aneksēt Krimu.	21.3.2014.
2.	Glazyev, Sergey	Dzimis 1961. gada 1. janvārī Zaporozhye (Ukrainas PSR)	Krievijas Federācijas prezidenta padomnieks. Publiski aicinājis aneksēt Krimu.	21.3.2014.
3.	Matviyenko, Valentina Ivanova	Dzimusi 1949. gada 7. aprīlī Shepetovka, Khmelnytskyi oblast (Ukrainas PSR)	Federācijas padomes spikere. 2014. gada 1. martā Federācijas padomē publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu.	21.3.2014.
4.	Naryshkin, Sergei Evgenevich	Dzimis 1954. gada 27. oktobrī St Petersburg (bijusī Leningrad)	Valsts Domes spikers. Publiski puda atbalstu Krievijas spēku nosūtīšanai uz Ukrainu. Publiski puda atbalstu Krievijas un Krimas atkalapvienošanas līgumam un ar to saistītajam federatīvajam konstitucionālajam likumam.	21.3.2014.
5.	Kiselyov, Dmitry Konstantinovich	Dzimis 1954. gada 26. aprīlī	Ar prezidenta dekrētu 2013. gada 9. decembrī iecelts par Krievijas federatīvās valsts ziņu aģentūras "Rossiya Segodnya" vadītāju. Viena no centrālajām personām valdības propagandā, ar ko tiek atbalstīta Krievijas spēku nosūtīšana uz Ukrainu.	21.3.2014.
6.	Nosatov, Alexander Mihailovich	Dzimis 1963. gada 27. martā Sevastopol (Ukrainas PSR)	Melnās jūras flotes komandiera vietnieks, kontradmirālis. Komandē Krievijas spēkus, kas ir okupējuši Ukrainas suverēno teritoriju.	21.3.2014.
7.	Kulikov, Valery Vladimirovich	Dzimis 1956. gada 1. septembrī Zaporozhye (Ukrainas PSR)	Melnās jūras flotes komandiera vietnieks, kontradmirālis. Komandē Krievijas spēkus, kas ir okupējuši Ukrainas suverēno teritoriju.	21.3.2014.
8.	Surkov, Vladislav Yurievich	Dzimis 1964. gada 21. septembrī Solntsevo, Lipetsk	Krievijas Federācijas prezidenta palīgs. Viņš organizēja procesu Krimā, kura rezultātā Krimas vietējās kopienas tika mobilizētas izvērst darbības, kas grauj Ukrainas iestāžu Krimā darbību.	21.3.2014.
9.	Mikhail Malyshev	Krimas vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs	Atbildīgs par Krimas referenduma administrēšanu. Saskaņā ar Krievijas sistēmu atbildīgs par referenduma rezultātu parakstīšanu.	21.3.2014.
10.	Valery Medvedev	Sevastopoles vēlēšanu komisijas priekšsēdētājs	Atbildīgs par Krimas referenduma administrēšanu. Saskaņā ar Krievijas sistēmu atbildīgs par referenduma rezultātu parakstīšanu.	21.3.2014.

	Vārds	Identifikācijas informācija	Pamatojums	Sarakstā iekļaušanas datums
11.	<i>Lt. Gen. Igor Turchenyuk</i>	Krievijas spēku Krimā komandieris	Faktiskais komandieris Krimas teritorijā dislocētajiem Krievijas spēkiem (kurus Krievija turpina oficiāli dēvēt par "vietējiem pašaizsardzības spēkiem").	21.3.2014.
12.	<i>Elena Borisovna Mizulina</i>	Valsts Domes deputāte	Ierosinātāja un atbalstītāja nesenajiem likumdošanas priekšlikumiem Krievijā, kas būtu ļāvuši citu valstu reģioniem pievienoties Krievijai bez šo valstu centrālo iestāžu iepriekšējas piekrišanas.	21.3.2014.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV